சுதந்திரன்

[illegible] 12 [illegible]

JL
R65[illegible]11/[illegible].
N22·12·11
186715.

ரிஜிஸ்தர் எம். 916.

ஸ்ரீ.

வேதாந்த தீபிகை

வேதாந்த விசாரம் செய்யும்

ஓர் மாதாந்தரத் தமிழ் பத்திரிகை

கடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் பி.ஏ., பி.எல்.
பத்திராதிபர்

பி. ஆர். கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் பி.ஏ., பி. எல்.
ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் ஸபாபதி.

2 JUN 1923

ஸம்புடம் 12.] துந்துபி௵ ஆவணி௴ [ஸஞ்சிகை 11.

1. பத்ராதிபரின் குறிப்புக்கள் 333
2. ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹம்
பத்ராதிபரும், செட்லூர் நரஸிம்மாசாரியரும் ... 340
3. விரக்தியின் தத்வார்த்த போதம் ... 351
4. புஸ்தக விமர்சம்
பத்ராதிபர் 360
5. ஓர் விஜ்ஞாபநம். 364
6. திருவாரூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை.
எஸ். ராகவய்யங்கார் ... 365
7. உபந்யாஸ விவரம். ... 370

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை கார்யதர்சிகளால்

ப்ரகடம் செய்யப்பட்டது.

மதிராஸ் : கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ்.

வருஷ சந்தா ரூ. 3—0—0] [ஸஞ்சிகை 1 அணா 4.

புகழ்ச்சி, பொறுப்பரியனவாகிய மர்ம வார்த்தைகளைப்பேசுதல், எதிர்வழக்கே சொல்லுதல், ஸாதுக்கள் ஒப்பாத சாஸ்த்ரங்களைப் படித்தல், அஸதுக்களுடன் ஸம்பாஷித்தல்) இத்யாதிகளான துர்வசநங்களை யொழித்து, ஸ்வாத்யாயம் தபஸ்ஸை இவைகளைப்பெருக்கி, புண்ய ஸ்தோத்ரபடனம் முதலியவைகளிலிழிந்து எப்போதும் இன்சொல்லராய் 'ஸத்யம் ப்ரூயாத் ப்ரியம் ப்ரூயாத் ந ப்ரூயாத் ஸத்யமப்ரியம் । ப்ரியம் ச நாந்ருதம் ப்ரூயாத் ஏஷ தர்ம: ஸநாதந: ॥' என்கிறபடியே, ஸத்யமாயும் பிறர்க்கு ஹிதமாயும், மிதமாயும் அழகிய சொற்களமைந்ததாயும், சொற்பொருத்த முடையதாயும், மௌனமாகிற ரத்நத்தினுல் முத்திரை யிடப்பட்டதாயும் பேசப்படும் பேச்சே பரிசுத்தமானது' என்று ஸ்ரீ சாண்டில்யர் உபதேசித்தருளினர்.

இவ்வுபதேசங்கள் நம்மவர்களிடத்தில் நடவடிக்கையில் பலமுடைமையாகிறது அருமையாயிருக்கிறது. ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குள் பரஸ்பரம் உண்டாகும் த்வேஷங்களெல்லாம் தாம் சிக்ஷைபெற்ற அர்த்தங்களின் பலனல்லவா? ஆத்யந்திகமாகத் தொலைக்கவேண்டுமென்பதை யறியாத குணங்களைக்கொண்டு தம் பாரமைகாந்த்யத்தையாவது ஸம்ப்ரதாயத்தில் சீர்த்தையையாவது ப்ரகடனம் பண்ணுவதில் பெருமையாவது பகவத்ப்ரீதியாவது கிடையாது. பிறரால் பரிபவம் பெருவது மாத்திரம் நிச்சயம். 'யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா: காமஸங்கல்பவர்ஜிதா: । ஜ்ஞாநாக்நிதக்தகர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம் புதா: ॥' என்றபடி, யாதொருவருடைய ப்ரதிஷ்டிதமான தத்வ ஜ்ஞாநமானது அவருடைய நடவடிக்கையில் தானே ப்ரகாசிக்கிறதோ, அம்மஹானைத்தர்சநம் செய்பவரெல்லாம் ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும் விடுபடுவார்கள் என்பதும் ஸித்தம். ஸாதுக்களினுடைய தர்சனம் மாத்திரமும் பரிசுத்தியைக் கொடுக்குமென்று சொல்லப்பட்டது. விவேகிகள் இதை ஸ்வாநுபவத்திலும் அறிவார்கள்.

* * * * * *

திருக்கண்ணமங்கையில் பகவத்ஸந்நிதியில் ஸமீபத்தில் நடந்த ஸம்ப்ரோக்ஷணத்தில் நடந்த சில ஸம்பவங்களைக் கேட்கமிக வருந்துகின்றோம். கலாவைஷம்யத்தினுல் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு நேரிடும் அவமானங்களை நம்மவர் இன்னும் உணரவில்லையே. அவ்வூரில் இருகலையாருக்குள்ளும் உண்டான சச்சரவுகளின் காரணத்தினுல் அதிகாரிகள் ஷை ஸம்ப்ரோக்ஷணத்தில் திவ்ய ப்ரபந்தஸேவையை அடியொடு நிறுத்திவிட்டதாயும், வேதபாராயணத்தையும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவரல்லாத இதர ப்ராம்மணர்களைக்கொண்டு நடத்தி வைத்ததாகவும் கேள்விப்படுகிறோம்! இது பகவானுடைய நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தின்பலமென்பதற்கு [illegible] பரமப்ராப்யமாய் அபேக்ஷிக்கப்படும் பக

சென்னை-600 00[illegible]

வத் கைங்கர்யத்தை வாய்க்கும் ஸமயத்தில் இழப்பதைவிட ஸாதுக்களுக்குத் தண்டனையென்பது வேறுவேண்டுமோ? 'இச்சுவை தவிரயான்போய் இந்திர லோகமாளும் அச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்' என்று மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தையும்விட, இங்கு செய்யும் பகவந்நாம கீர்த்தனதி கைங்கர்யங்களை மேலக, பாகவத சேஷத்வத்தையே தஞ்சமாக வவலம்பித்த தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் அருளிச்செய்தார். 'த்வத்ஸந்நிதௌ வஸதி தவாஸ்ய ஸதீவ தத்ர ஸமுத்ரயுத ஸத்புருஷ ஸங்கமேந । ஸம்ஸாரஜ்ஞாதமபி ஸாஸ்வதம் ஸம்ஸாரம் மந்யே நிர்வாணம் ॥' (தேவரீரும் அருள்புரிந்து, தேவரீர் ஸந்நிதியில் அடியேன் வஸித்து தேவரீரிடத்தில் அடியேனுக்கு நிர்த்தோஷ பக்தியுமிருந்து தேவரீருடைய அடியார்களின் ஸம்ஸர்க்கமும் கிடைத்துவிட்டால், அடியேனுக்கு இந்த ஸம்ஸாரவாழ்க்கையே மோக்ஷாநுபவமென்னத் தட்டில்லை) என்று ஸ்ரீதேசிகன் அநுபவித்தபடியல்லவோ பகவத் க்ஷேத்ரங்களில் வஸிக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநுபவிக்கவேண்டியவர்கள்? அதைவிட்டு ப்ராப்தமான கைங்கர்ய ஸாம்ராஜ்யத்தையுமிழந்து மேல் பரமாநர்த்தத்தை கொண்டுவந்து விடும் பாகவதாபசாரமுமன்றே இக்கலஹங்களில் ஸம்பவிக்கின்றன! 'ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களை யொழிந்தாலும் பேற்றுக்கவர்கள் பக்கல் ஸம்பந்தமே யமைகிறுப்போலே அவையுண்டானலும், இழவுக்கு அவர்கள் பக்கலிலபசாரமே போரும்' என்றருளிச் செய்தார் ஸ்ரீ லோகாசார்யர். பாகவதரை பஹுமாநிப்பது எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ச்ரேயஸ்கரமோ அவ்வளக்கவ்வளவு அவர்களிடத்தில் அபசாரப்படுவது கேட்டை விளைவிக்கு மென்றதாயிற்று. திருக்கண்ணமங்கை வாஸிகள் தாங்கள் இழந்ததைப்பற்றி மிகவும் வருத்தப்படுவார்களென்று நம்புகின்றோம். இஃதுண்மையாகில் அவர்கள் இவ்வண்ணம் நேரிட்ட பகவந்நிக்ரஹத்துக்கு நொந்து அவன் க்ருபையில் ஒதுங்கி மறுபடியும் ஒன்றுசேர்ந்து நிர்மத்ஸரர்களாய்த் திரும்பவும் பகவத் கைங்கர்யத்திலன்வயித்து க்ருதார்த்தர்களாகக் கடவர்கள்.

தொடக்கபாத்திய மென்றும் மிராசுபாத்தியமென்றும் இன்னும் இப்படிப்பலவற்றைப்பற்றிச் சாஸ்த்ரம் ஸம்ப்ரதாயம் முதலியவைகளையறிய ஸம்பந்தமேயில்லாதந்யாயஸ்தலங்களில் நம்மவர்கள் விவாதப்பட்டு அவமானப்படுவதைக்காட்டிலும் பகவந்நிக்ரஹம் இந்தமாதிரி நடப்பதும் ஒருப்ரகாரத்தில் பகவதநுக்ரஹ மென்றே நினைக்கவேண்டியிருக்கின்றது. லோகத்தில் பாபம் எல்லையில்லாமற் பெருகும்போது ப்ரளயத்தையுண்டாக்கிச் சேதநர்களை நிர்வ்யாபாரர்களாக்கி மேன்மேலுமபராத பரம்பரைகளிலிழியாதபடி பண்ணுகிற பரமகாருணிகனை ஸர்வேச்வரன், பாகவதாபசாரம் பரைகள் வளருவதைஸஹிக்கமாட்டாதவனுய், இம்மஹாபாதகத்துக்குத்தன் கைங்கர்ய மென்பது வ்யாஜமாகவேண்டாமென்று அருள்கூர்ந்து ஸங்கல்பித்தான் போலும்! மிராசுபாத்யங்களையே அடியோடு எடுத்து விட்டால், எங்கும் கலாவைஷம்யர்

திகள் ஒழிந்துவிடுமென்று லௌகிகர்கள் நினைக்கிறார்கள். சில்ருத்தர்களான வைதிகர்களும் இத்தகைய வைபரீத்யங்களைப்பற்றிமனதுகரைய வருந்துகின்றார்கள். ஆயினும் இவற்றை நிவர்த்திப்பிக்க கடமையை நமது ஸமூஹத்தார் ஏகோபித்து யோசிக்கின்றதைக்காணோம். வைமனஸ்யங்களை ஒழிக்க வேண்டியதவச்யமென்று மாத்திரம் சொல்லாதவர்களில்லை. ஸத்யஸங்கல்பனை ச்ரியஃபதிதான் வழிகாட்டவேண்டும்.

* * * * * *

பகவத்கைங்கர்யத்துக்கு ப்ரதிப்ரயோஜநத்தைத் தேடுவது பிசகென்பதை ஐரோப்ய நீதிபதி யொருவர் நம் நாட்டார்க்குக் காட்டிவிட்டார். மதுரையில் ஸ்ரீ மீனாக்ஷிஸுந்தரேச்வரர் தேர் உத்ஸவத்துக்கு வேண்டிய சிலவுகளைப் பூராவும் தாமேற்றுக்கொள்வதாயும், அதற்காகத் தமக்குப் பரிவட்டம் முதலிய மரியாதைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றும் ம-ா-ா-ஸ்ரீ. நாராயணன் செட்டியாரென்றொருவர் மதுரைஜில்லா ஜட்ஜிகோர்ட்டில் மனுச்செய்ததாயும், ஜட்ஜி மிஸ்டர் பார்ட்ஸ்வெல் என்பவர் அந்த மனுவைத்தள்ளும்படிசெய்து மாமூலாய்ப் பெருகிறவர்க்கே பரிவட்டம் கொடுக்கும்படி தீர்மானம் செய்ததாயும் சுதேசமித்ரன் பத்திரிகையில் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ‘[illegible] ॥’ (ப்ரத்யுபகாரத்தை எதிர்பார்த்தும் பலத்தை உத்தேசித்தும் நல்ல வஸ்துவைக்கொடுக்க மனம் வராமலும் செய்யப்படும் தானம் ராஜஸமெனப்படும்) என்று ஸ்ரீகீதாசார்யன் ஸாமான்யமாய்தானம் கொடுப்பதைப்பற்றியே சொன்னான். அவன் கைங்கர்யத்தில் ப்ரதி ப்ரயோஜநத்தை யபேக்ஷிப்பதைப்பற்றிக் கேட்பானேன். யாதொரு பலத்தையும் தன்னிடம் கேட்பவர்களையும் அதைக்கொண்டே ‘என்னுடையவன்’ ([illegible]) என்றபிமானித்தானேயாகிலும், அநன்ய ப்ரயோஜநராய்க் கைங்கர்யஞ் செய்கிறவர்களையே சரண்யன் அங்கீகரித்து மற்றவர்களை ‘[illegible]’ (இவர்களெல்லாரும் நல்லவர்களே ஸ்வபாவமாக உடையவர்கள்) என்று முடிவில் சொல்லிவிட்டான்!

* * * * * *

பகவத் ஸந்நிதிகளிலிருந்து திருவாபரணங்கள் முதலியவை களவாடப்படுவதும் திருத்தேர்கள் தீக்கிரையாவதும் சிறிதுகாலமாய் நின்றிருந்ததில் ஜநங்களுக்குச் சிறிது ஆச்வாஸமுண்டாயிருந்தது. ஆனால் அம்மாதிரியான கதைகளுடைய ஆரம்பமாய் விட்டதில் பீதியும் திரும்பவந்துவிட்டது. கொஞ்சநாட்களுக்குமுன் திருக்கோவலூரில் நாய்ச்சியார் ஸந்நிதியின் விமானத்தின் மீதிருந்த ஸ்வர்ணகலசமொன்று திருட்டுப்போய்விட்டதாம். அதன்

விலை ரூ. 1,000 க்கு மேல் மதிக்கப்படுகின்றது. திருட்டைக் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்குத் தகுந்த இனாம் கொடுக்கப்படுமென்று கோயில் அதிகாரிகள் சார்பாக விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதாம். இதுவரையில் நாட்டில் திருடர்கள் பகவத் ஸந்நிதிகளில் கைவைத்தது கிடையாது. பொதுவாய் ஜநங்களிடத்தில் ஆஸ்திக்யம் குறைந்துவிட்டபடியால் தேவாலயங்கள் நாதியில்லாப் பொருள்கள் (Res nullius) ஆய்விட்டன! கோயில்களை யெல்லாம் ஒழித்துவிட்டு அவைகளின் ஐவேஜுகளைக்கொண்டு நவீனப்பாடசாலைகளை ஏற்படுத்துவது நலமென்று பேசும் ப்ரமுகர்களு மிருக்கிறார்கள்! கோயில்களில் காணப்படும் ஊழல்களைச் சகிக்கமுடியாமலும், அவைகளை நிவர்த்திப்பிக்க மார்க்கமில்லாததைப் பார்த்து வருந்துவதாலும், மனமிளகி ஆஸ்திகர்களிலும்கூடச் சிலர் இப்படிப்பேசுவதையும் காண்கிறோம். பகவத் ஸேவையில் விச்வாஸமும் ஆராதனைகளில் ஊக்கமும் பொதுஜநங்களிடத்தில் நடையாடிவந்தால் கோயில் சிப்பந்திகளுக்கு ச்ரத்தையும் பயமும் குறையாமலிருக்கும். ஆராதனம் முதலியவை ஆசாரத்துடனும் சாஸ்திரப்படியும் நடந்துவருகின்றனவா என்பதைக் கவனிக்கவே ஏற்பட்ட முதல் தீர்த்தக்காரர் ஆசார்யபுருஷர்கள் முதலியவர்கள் அந்த ஸந்நிதிக்கே போவதில்லை. அர்ச்சகர் முதலிய சிப்பந்திகளும் பரம்பரை பாத்தியமும் கொண்டாடிக்கொண்டு தாம் ஒருவருக்கும் கீழ்ப்படியத்தக்கவர்களல்லவென் றிருக்கிறார்கள். வைதிகர்களான பெரியோர்கள், அநேகமாய்க் கோயில் ஸமாசாரங்கள் தங்களுக்குச் ஸம்பந்தப்பட்டவை யென்று நினைப்பதேயில்லை; அதிகமாய்க் கோவில்களுக்குப்போய் வருவது பரமைகாந்த்யத்துக்குக் குறையென்று நினைப்பாருமுண்டு. தேவஸ்தானக் கம்மிட்டி மெம்பர்களும் தர்ம கர்த்தாக்களும் பணம் சிலவு தவிர மற்ற விஷயங்களைப்பற்றி அதிகாரமில்லாதவர்கள். மதாந்தரஸ்தர்கள் கூட ஹிந்து தேவாலயங்களின் நிர்வாஹத்துக்கு நியமிக்கப்படுவது சட்ட விரோதமில்லையென்று ஒரு ஹைகோர்ட்டு ஜட்ஜி ஒரு அவஸரத்தில் அபிப்பிராயப்பட்டது நமது நேயர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கும்! இவையெல்லாமிருக்க, அற்பக் காரணங்களையிட்டு ந்யாயஸ்தலங்களில் தொடரப்படும் தேவஸ்தான வழக்குகள் மட்டும் குறையவில்லை. இப்படிப் பலவிதங்களில் ஆஸ்திக்யம் குறைந்தால், பகவத் ஸாந்நித்யம் குறையத் தட்டென்ன? கள்ளர் ஆலயங்களிற் புகுந்து பொருள்களை யபகரிப்பதில் அதிசயந்தானேது? ‘[illegible]’ (கலியில் ஐயாயிர வருஷக்கடைசியில் ஸ்ரீ விஷ்ணுவானவர் பூமியை விட்டகல்வார்) என்றது கைகூடிற்றுப்போலும்!

* * * * * *

சென்ற ஆகஸ்ட் 24உ வெளிவந்த சுதேசமித்ரனில் ப்ரபல வ்யாபாரியும், ரோமன்காதலிக்கிறிஸ்து மதத்தில் சேர்ந்தவராயும் இருந்த ஸ்ரீமான் கா-பா-சங்கரய்யர் என்பவர் ஸ்ரீ. ச்ருங்கேரி சங்கராசார்யஸ்வாமிகளின் அநும

பூர்வகமாக ப்ராயச்சித்தாதிகளைச் செய்துகொண்டு மீண்டும் ஹிந்து மதத்தில் சேர்ந்து விட்டாரென்றும், தத்ப்ரயுக்தமாக அவர் திவ்யதீர்த்த திவ்யக்ஷேத்ரயாத்திரைகளையும் செய்யப்போகிறதாகவும், அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்விஷயம் ஆஸ்திகரனைவராலும் கவலையுடன் கவனிக்கத்தக்கது. விஷயஸுகங்களையும், ஐஹிகப்ரயோஜனங்களையும், அபேக்ஷித்து மதாந்தரங்களில் அநேகர் ப்ரவேசிக்கின்றார்கள். தம்முன்னோரின் மதம் இன்னதென்றே அறியாமல் வழிதப்புகிறவர்களாயு மிருக்கிறார்கள். ஜந்மாந்தரஸுக்ருதவிசேஷத்தால் இவர்களுடைய புத்தி தெளிந்து நம்மதத்தின் சீர்மையைத் தெரிந்து கொண்டு, வேடுவச் சேரியிலகப்பட்டிருந்த ராஜகுமாரன் திரும்புவதைப்போல், மீள இச்சித்தால், அதற்கிடமில்லையென்றால்சாஸ்த்ரம் 'மாதா பித்ரு ஸஹஸ்ரேப்யோ வத்ஸலதரா' (ஆயிரக்கணக்கான தாய்தந்தையரையும் விட அதிகக் கருணையுள்ளது) என்பது எப்படிப் பொறுந்தும்? வேறுமதங்களில் ப்ரவேசிக்கிறவர்களின் முக்கிய தோஷங்கள் யாவையெனில்:—ஆஹாரவிவாஹாதி நியமங்களைக்கடத்தல், ஸந்த்யாவந்தனம், பித்ருச்ராத்தாதி விஹிதகர்மங்களை விட்டுவிடுதல், ஆசாரங்குறைதல் முதலியன. நமது மதத்திலேயே இருப்பதாகப் பாவித்துக்கொண்டு இவ்விபரீதங்களை நிர்ப்பயமாக வனுஷ்டிப்பவர்களை நம்மவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? மதாந்தரங்களிலும் அவற்றின் நடவடிக்கைகளிலும் தோஷத்தைக்கண்டு தம்முடைய தவறுதலுக்கு நொந்து ப்ராயச்சித்தாதிகளை அவலம்பித்துத் திரும்புகிறவர்கள், 'உள் ளோர் பசையற்றுப் பசுத்தோல் போர்த்திப்புலிப்பாய்ச்சல் பாயும்' வேஷதாரிகளை விடஎவ்வளவு மேற்பட்டவர்கள்? இவர்களைப் பகவதபிமதராக்கினலல்லவோ ப்ரபத்திக்கு ஸகலபலத்தையும் ஸாதித்துக் கொடுக்கும் பெறுமை யேற்படும்? இவ்விஷயத்தில் வைதிகர்கள் ஊக்கம் காட்டாதது பற்றியே, ப்ரும்மஸமாஜம் ஆர்யஸமாஜம் என்றாப்போல் கிளம்பியிருக்கும் கலியுகவேதாந்தமதங்களுக்கு ஹிந்து மதத்துக்கு அடிப்படையான வேதப்ராமாண்யத்தையும் வர்ணாச்ரமதர்மங்களையும் இகழ்ந்தும் கூட, ஹிந்துவென்று பெயர் பூண்டு, கீழ்ச்சொல்லியபடி திரும்புகிறவர்களுக்கு அபயப்ரதானம்பண்ணி அவர்களைத்தங்கள் கோஷ்டியில் சேர்த்துக் கொள்வது எளிதாய்விட்டது!

வர்ணாச்ரம தர்மானுஷ்டானம் நமது மதத்துக்கு முக்கியமான லக்ஷணம். அதைத்தவறுவது நமது ஸ்வரூபத்துக்கு விருத்தமானது. அப்படித் தவறுகிறவனுடைய வேஷம் கார்யகரமில்லை. எந்தக்காரணத்தை யிட்டுத் தவறினாலும், அவன் விஹிதங்களான ப்ராயச்சித்தங்களை யநுஷ்டித்தாலன்றி ஸத்ஸங்க யோக்யனாகமாட்டான். தவறுதலுக்குப் பஸ்சாத்தாபப்பட்டு ப்ராயஸ்சித்தம் செய்பவன் ஸர்வவிதத்தாலும் அங்கீகரிக்கத் தக்கவனே. இவ்விஷயத்தை நமது மடாதிபதிகளும் ஆசார்யஸ்தானங்களை வஹிக்கும் வித்வான்களும் மாலத்யமதமின்றிப் பரிசீலனம் பண்ணி அதற்குச் சாஸ்த்ரப்ராமாண்யத்தையும் எடுத்துரைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்

தாந்தஸபையின் மஹாஸங்கத்திலும் இதைக்குறித்துச் சர்ச்சைகளை நடத்தி முடிவுசெய்யவேண்டிய ஆவச்யகதையை மேற்படி ஸபா ப்ரவர்த்தகர்களுக்கு விநயத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

*　*　*　*　*　*

சென்ற ஆகஸ்டு 11௳ வெளிவந்த ந்யூஇந்தியா (New India) என்னும் தினசரிபத்ரிகையில் திருச்சிநாப்பள்ளி நிருபரொருவர் அப்பத்ரிகைக்கு எழுதிய செய்தியொன்றிருந்தது. அதை நம்மவர்கள் கவலையுடன் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது திருச்சி ஸெயின்ட் ஜோஸப்காலேஜ் விடுதிகளில் (hostel) வஸித்துவரும் ப்ராம்மணப் பிள்ளைகள் அந்த ஹாஸ்டலுக்குள் உபாகர்மம் செய்யக்கூடாதென்று அதின் தலைவர் உத்திரவிட்டாரென்று! இதற்கு முந்திய வருஷத்தில் அந்த ஹாஸ்டலுக்குள் விநாயகசதுர்த்திப் பண்டிகையைக் கொண்டாடக்கூடாதென்று உத்திரவிருந்ததென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பெரிய நகரங்களில் படிப்புக்காகப் போய்த்தங்கும் சிறுவர்களுக்கு, நமது பூர்வீக ஆசாராதிகள் குலையாமல் வஸித்து நமது மதஸம்ப்ரதாயங்களில் ஒருவாறு பயிர்ச்சி பெறச்சௌகர்யங்களுள்ள போஜநவிடுதிகளை ஆங்காங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சென்ற மார்கழிமாதத்தில் திருக்குடந்தையில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் வார்ஷிகஸங்கத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டதே. அத்தகைய இடங்களில் திருச்சினாப்பள்ளி முக்கியமானதொன்று. இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ப்ரமுகர்கள் என்னசெய்தார்கள்? ஸமூஹத்தின் கார்யமென்பது நம்மவர்களுக்குக் கிடையாதா? இதைக்கவனிக்கமுடியாமலோ மனம்வராமலோ இருப்பவர்களா பொது ஹிதத்தைத்தலைக்கட்டக் கூடியவர்கள்? வைதிகர்களும் லௌகிகர்களும் ஸ்வார்த்தபரதையிலேயே அழுந்தி மூழ்கிக்கிடந்தால், படிப்புக்கென்று மதாந்தரஸ்தர்கள் வசத்தில் சிறுவர்களை ஒப்புவித்துவிட்டு இப்படி நேரிடக்கூடிய விபரீதங்களை யனுபவிக்கத்தான் வேண்டும். அல்லது அந்தப்படிப்பில் நசையையாவது விட்டுவிடவேண்டும். ப்ராம்மணர்க்கு இனி அதனால் அதிக லாபமில்லையென்றும் ஏற்பட்டு விட்டது. மஹாமேதாவிகளான சிலர்க்குத் தான் இனி இங்கிலீஷ் படிப்பினால் ஸம்பாத்யத்துக்கு மார்க்கமேற்படும். மற்றவர்களுக்கு '[illegible]' என்கிற கணக்கில் ஆசாரம் கெடுவதுதான் மிகுதியேயொழிய ஸுகமில்லை. மற்ற ஜாதியாரிடமிருந்து இனி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உதவியை எதிர்பார்ப்பதில் ப்ரயோஜநமில்லை; ஒருபடியில் ஸரியுமல்ல. நமது ஸமூஹம் ஒழிந்தால் நல்லது என்று நினைக்கும் புத்திமான்களைத்தவிர மற்றவர் எவரும் ஊரிழவு நமக்கென்னவென்றிருக்கமுடியாது. இனியாவது ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் விழித்துக் கொள்வார்களா?

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீவாதிஹம்ஸாம்புவாஹ...

ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹ:

(முன் தொடர்ச்சி.)

[illegible]

[illegible]

சீரார் தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீநைநாராசார்யர் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்கிரஹம்

[தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.]

(முன் தொடர்ச்சி.)

ஆகையினால் ஸூக்ஷ்மயோஜனையில், தனக்குத்தான் சேஷமென்பதை யொழித்தல், தன்னைப்பற்ற மற்றவர்கள் ஸ்வபாவத்தில் சேஷபூதர்கள் என்பதை யொழித்தல், தான் ஸ்வதந்திரன் என்பதை ஒழித்தல், ஸாத்யோபாயமாகிய சரணாகதி விசேஷத்தையறிதல், பாகவதசேஷத்வம், ஆகிய ஐந்து அர்த்தங்களும் முக்கியமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இவற்றை யொட்டிய மற்ற அர்த்தங்களும் அவரவர்களால் தாங்களேயறிந்துகொள்ளத் தக்கவைகள்.

ஸ்தூலயோஜனையில் நம: என்பது சரணாகதியைச்சொல்லும் வார்த்தை. இதற்குப்ரமாணம், 'புருஷச்ரேஷ்டர்களே! எல்லோராலும் சரணமடையத் தக்க இவனைச் சரணமாயடையுங்கள்' என்று விதித்தவிடத்தில் 'அவர்களெல்லோரும் த்ரௌபதியுடன்கூட ஜநார்த்தனனை நமஸ்கரித்தார்கள்' என்றுநமச்

[illegible]

சப்தத்தை உபயோகித்திருப்பதினால் ஆத்ம பரஸமர்ப்பணத்தில் நமச்சப்தத்தை ப்ரயோகிப்பது உசிதமாகவேயிருக்கிறது. மேலும் 'ஸ்வாஹா' என்றதைப்போல், நமஶ்ஶப்தம் கொடுத்தல் என்பதை அர்த்தமாக உடையதென்று சொல்லப்படுகிறது' என்றர்த்தமுள்ள வசநத்தினாலும் இது ஸித்தம். இப்படி ஸ்வரூபஸமர்ப்பணம் ப்ரணவத்திலும், பரஸமர்ப்பணம் நமஸ்ஸிலும் சொல்லப்படுகிறது என்பது இங்கு பிரிவு. இந்த பரஸமர்ப்பணமானது 'என்னையொருவனையே சரணமாகவடை' என்று விதிக்கப்படுகிறது. ஸ்வரூப ஸமர்ப்பணமோ வென்றால் முன்புண்டானத்தையே ஸ்தாபிக்கிறபடியினால் 'அதன்பிறகும் தேவரீருக்கு நான் எதைச்சமர்ப்பிக்கிறேன்' என்று செய்ததும்கூட மறுக்கப்படுகின்றது. ஆகையினால் பரஸமர்பணம் மறுக்கப்படவில்லை. பலஸமர்ப்பணம் பின்னால் நிரூபிக்கப்படப் போகின்றது. எனவே, நம: என்னும்பதம் சரணாகதி ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறது என்று ஸ்தூலயோஜனையில் நிர்வாஹம்.

ப்ரயோஜனையிலோவென்றால் ப்ரதான உபாயமான பகவானே நம: என்னும் பதத்தினால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறான். 'நகாரம் மார்க்கம் அல்லது உபாயமென்று சொல்லப்பட்டது. (இப்படியேமேலும்,) அதாவது ந என்பதற்கு உபாயம் என்றர்த்தம் என்றபடி! மகாரம் ப்ரதானமாகச் சொல்லப்படுகிறது, விஸர்க்கம் பரமாத்மா இங்கு இவ்வர்த்தம் சொல்லப் (நிர்வசனம் செய்யப் படுகிறது. அதாவது அநாதியாயும் சக்தியையுடையவனும் அச்யுதனும் ப்ரபுவாயுமிருக்கிறவன் பரமாத்மா தன்னையடைவதற்கு முக்கியமான உபாயமும் இவனே, ஆகையினால் நம: என்னும் பெயரையுடையவன் இந்தப்பரமாத்மாவே தான்' என்னப்பட்டதிறே.

ஏவம் த்ரிவிதயோஜநாபேதை: பகவதபேக்ஷயா ஜீவஸ்ய பாரதந்த்ர்யாதிகம் ஸாத்யோபாய பூதா (ப்ரபத்தி:) ஸித்தோபாய பூதோ பகவாம்ஶ்ச ப்ரதிபாத்யந்தே । அத்ராப்யர்த்தபஞ்சகம் தத்வத்ரயம் ச யதாயோகமநுஸந்தேயம் ॥

த்ருதீயபதஸ்ய அகாரவாச்யமேவ நாராயணம் நேத்ருத்வாதிகுணைர் விஶதயிதும், மகாரவாச்யம் ஜீவம் நித்யத்வாதிகுணைர் விஶேஷ்ய ப்ரதிபாதயிதும் நம:பத ப்ரதிபந்நம் ஸித்தோபாய ஸ்வரூபம் யதாவதவபோதயிதும் ப்ரபத்துஶ்ச பூர்வோக்தஸ்ய ஸாத்யோபாயஸ்ய ப்ராப்யபூதம் பகவந்தம் பகவதநுபவ ஜநித ப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோசித ஶேஷவ்ருத்திரூபம் கைங்கர்யாக்யம் ஸாத்யமபி ப்ரகாஶயதி ॥ 'ண்ருஞ் நயே' இதி தாதோ: அச் ப்ரத்யயே க்ருதே நரஶப்தஸ்ய வ்யுத்பத்தி: । ததா பகவத: ஸர்வநேத்ருத்வம் ஸித்தம் பவதி । 'ஜஹ்நுர் நாராயணோ நர:' இதி பகவத்வாசகோயம் ஶப்த: । அதவா 'ரீங் க்ஷயே' இதி தாதோ: ப்ரத்ய

இப்படி மூன்றுவிதங்களான யோஜநாபேதங்களினாலும், பகவானைக்குறித்து, ஜீவனுடைய பாரதந்த்ர்யம் முதலியவைகளும், ஸாத்யோபாயமான ப்ரபத்தியும், ஸித்தோபாயமாகவிருக்கும் பகவானும் முறையே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகின்றன. இங்கும் அர்த்தபஞ்சகங்களும் தத்வத்ரயங்களும் அவ்வோ இடங்களில் அநுஸந்திக்கப்படத் தக்கவைகள்.

மூன்றாவது பதமோவெனில், அகாரத்தால் சொல்லப்பட்ட நாராயணனை 'நடப்பிவித்தல்' முதலிய குணங்களைக்கொண்டு விசதமாக்குவதற்காகவும், மகாரத்தால் பேசப்படும் ஜீவனை நித்யத்வம் முதலிய குணங்களைக் கொண்டு விசேஷித்து ப்ரதிபாதிக்கவும், நம:ஶப்தத்தால் சொல்லப்பட்ட ஸித்தோபாயத்தின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி யறிவிப்பதற்காகவும், ப்ரவர்த்தித்ததாய்க்கொண்டு, முன்னால் சொல்லப்பட்ட சரணாகதியின் ப்ரயோஜனமாகிய பகவானையும், பகவதநுபவத்தாலுண்டாகிய ப்ரீதியினால் செய்விக்கப்பட்ட பூர்ணமான பகவானுடைய எல்லா நிலைமைகளுக்குமேற்ற சேஷவ்ருத்தியாகிற கைங்கர்யமென்னப்பட்ட ஸாத்ய பலத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிறது. 'ண்ருஞ் நயே' (நடப்பித்தல்) என்னும் பகுதியுடன் அச் என்னும் விகுதியைச்சேர்த்தால் நரசப்தமுண்டாகிறது. அதனால் பகவான் எல்லாரையும் நடப்பிக்கிறவன் என்றதாயிற்று. 'ஜஹ்நு: நாராயணன் நர:' என்றுசொல்லியிருக்கிறபடி இதுபகவானைச்சொல்லும் ஶப்தமாயிற்று. அல்லது 'ரீங் க்ஷயே' (நாசமடைதல்) என்னும் பகுதியில், ட என்னும் விகுதியைச்சேர்த்து ர என்று ஏற்பட்டபிறகு, 'நக', 'நாக' என்பவை

யே ர இதி வ்யுத்பந்நஸ்ய 'நக' 'நாக' ஶப்தவத் நஞ்ஸமாஸே க்ருதே நர இதி பவதி । ததாபி பகவத்வாசகத்வம் ஸித்யதி । சேதநாசேதநயோ: ஸ்வபாவ ஸ்வரூபாந்யதாபாவேந க்ஷயிஷ்ணுத்வம் । ஈஶ்வரஸ்ய தது பயாபாவாத் நரத்வம் யுஜ்யதே । ஏவம் ச நரஸம்பந்திநோ நாரா இதி வா 'நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி ததோ விது:' இதி வா தத்தித ப்ரத்யயே சேதநாசேதநம் விஶ்வம் நாரஶப்தேநாபிதீயதே । ஏவம் ஸ்வபாவாந்யதாபாவே ஸத்யபி ஸ்வரூபாந்யதாபாவாபாவாத் நரஶப்தேந ஜீவ உச்யதே । தஸ்ய ஸமுதாயா: நாரா: । தத்ஸமுதாயஸ்ய பஹுத்வாத் பஹுவசநமாசார்யைரபிஹிதம் । ஏவம் ச நாரஶப்தே வ்யுத்பந்நே அயநஶப்தேந ஸமஸ்யமாநே ஸதி ஸமாஸோ த்விவித: பஹுவ்ரீஹிஸ் தத்புருஷஶ்சேதி । யதா தத்புருஷ: ததா நாராணாமயநமிதி விக்ரஹ: । யதா பஹுவ்ரீஹிஸ்ததா

களைப்போல் ந என்பதோடு சேர்த்தால் 'நர' என்றாகிறது. அப்படியானாலும் அது பகவானைக்குறிக்கும் சொல்லாக ஸித்திக்கிறது. சேதனனுக்கு ஸ்வபாவத்திலும் அசேதநங்களுக்கு ஸ்வரூபத்திலும் மாறுபாடுகள் உண்டாகுமாகையால் அவைகளுக்கு நசிக்கும் தன்மையுண்டு, ஈச்வரனுக்கு இவ்விரண்டு மில்லையாகையால் 'நரத்வம்' (நசியாமை) பொருந்தியிருக்கிறது. இப்படியானபிறகு, 'நரனுடன் சேர்ந்தவைகள்' அல்லது நரனிடத்திலிருந்து தத்வங்கள் (சேதநாசேதநங்கள்) உண்டானவைகள் ஆனபடியால் அவைகளை நாரங்கள் என்று சொன்னார்கள்' என்பவைகளை யநுஸரித்தாவது தத்தித மென்னும் உருபைக்கூட்டி, சேதநாசேதநங்களாகிய ப்ரபஞ்சமெல்லாம் நார சப்தத்தினால் சொல்லப்படுகிறது. இதேமாதிரி, ஜீவனுக்கு ஸ்வபாவத்தில் மாறுபாடுகளுண்டேயாகிலும் ஸ்வரூபத்தில் அவையில்லையாகையினால் அந்தஜீவாத்மாவும் நர சப்தத்தால் சொல்லப்படுகிறான். அவைகளின் கூட்டம் நாரங்கள். இக்கூட்டங்கள் அநேகங்களாகையால் இங்கு பன்மையை ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்தார்கள்.

இப்படி நாரசப்தத்திற்கு வ்யுத்பத்திபண்ணப்பட்ட பிறகு இந்த நாரசப்தத்திற்கு 'ஙீப்' என்னும் விகுதியை கடைசியிலுடைய அயந சப்தத்தோடு செய்யும் ஸமாஸம் பஹுவ்ரீஹி யென்றும் தத்புருஷனென்றும் இருவகைப்படும். தத்புருஷனாகும்போது 'நாரங்களுக்கு அயநம்' என்று விக்ரஹம் பகுவ்ரீஹியாகும்போது 'நாரங்கள் எவனுக்கு அயநமோ அவன்' என்று விக்ரஹமாகிறது. ல்யுட் என்னும் விகுதியைக்கடைசியில் உடைய

நாராஃ அயநம் யஸ்யேதி விக்ரஹ: । ஏதேஷாமயநமிதி கரணம் கர்மாதிகரணம் சாவஹதி, அநேநைவ அயமேவ அஸ்மிந்நேவ நாராணாம் ப்ராப்தி: । அத்ராயநஶப்தோ வ்யுத்பத்யதே ॥ இண் கதௌ கரண அதிகரணயோஶ்சேதி விஹிதல்யுட்ப்ரத்யய ... நாராகதி ... யாந்தி கர்மதா ... ஆயநேதி ...

ததா ச தத்புருஷ ஸமாஸோ நாராணாம் அயநமிதி நாராயண உபாயம் உபேயம் ... । ... விஷயத்வாத் ... உபாய உபேயத்வ ... விஷயத்வாச்ச । பஹுவ்ரீஹிஸமாஸே நாரா ... ஸ்வரூபம் ... ஸர்வவ்யாபித்வம் ... உக்தம் பவதி । அயம் ...

இந்த அயநசப்தமானது கரணத்தையும், கர்மத்தையும், செய்யும் அதிகரணத்தையும் தெரிவிக்கிறது, அதாவது, 'இவனாலேயே, இவனே, இவனிடத்திலேயே, நாரங்களினால் அடையப்படுகிறான்' என்று. இங்கு அயந சப்தத்துக்கு வ்யுத்பத்தி யிருக்கும்படி—

'இண் கதௌ' (அடைவதைச்சொல்லுகிறது) என்கிற தாதுவின்மேல் கரணம் அதிகரணம் இந்த அர்த்தங்களில் ல்யுட் என்னும் விகுதிவரும் என்று விதிக்கப்பட்ட ல்யுட்டுக்கு (யக்கு) அன் என்பதும், வக்கு அக என்பதும் ஆதேசமாகவரும் என்பதை யனுஸரித்து அன் என்னும் ஆதேசத்தைச் சேர்த்தால் அடியிலிருக்கும் இ என்பதற்கு ஏ என்கிற குணத்தையும், அதற்கு அய என்னுமாதேசத்தையும் செய்தால் அயந என்றேற்படுகிறது. அன்றிக்கே 'அய கதௌ' என்கிற தாதுவின்மேல் வ்யுத்பத்தி அறியத்தக்கதாகவுமாம்.

இதனால் தத்புருஷஸமாஸத்தில் பகவான் நாரங்களுக்கெல்லாம் அயநமென்பதால், நாராயணனே உபாயமாகவும், உபேயமாகவும் (அடையப்பட வேண்டியவனாகவும்), ஆதாரனாகவும் (தாங்கியிருப்பவனாகவும்) அறிகிறோம். லிங்கங்கள் பெரும்பாலும் வருமென்று சொல்லியிருப்பதினால், இதில் லிங்கத்தின் மாறுபாடு உண்டாயிருக்கிறது. அதாவது நாராயணம் என்று நபும்ஸகலிங்கமாயிருக்கவேண்டியது, ஆண்பாலாகமாறி நாராயணன் என்றிருக்கிறது. உபாயமென்பதும் உபேயமென்பதும் சேதநத்துக்கு என்று சொல்லவேண்டியதானதால் அசேதனங்களைப்பற்ற நாராயணனுக்கு தாரகத்வம் மட்டும் சொல்லுகிறது. பஹுவ்ரீஹியில் நாரம் அதாவது சேதநாசேதனங்களாகிய ப்ரபஞ்ச

தாரகத்வாதிகம் । பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸே வ்யாப்தி ... அந்தர்யாமித்வம் ... ஏததேவ 'நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா' இத்யாதிஶ்ருத்யுக்தம் ஹ்ருதயகமலவர்த்தித்வம் ... ஸர்வசேதநாசேதந ஸ்வரூப ... அந்தர்யாமித்வம் ... ஶ்ரீநிவாஸஸ்ய 'ஶாந்தாநந்த' இத்யாதிநா ப்ரதிபாதிதம் ... பஹுவ்ரீஹிஸமாஸேந ... விஸ்தரபயாத் ... நலிக்யதே ॥

அயமத்ர விபாக: । ப்ரணவே 'ராமாநுஜ' இதிவத் ஶரீரஶரீரிபாவ ப்ரதிபாதநம் । நாராயணஶப்தே பஹுவ்ரீஹௌ ஶரீரத்வ ப்ரதிபாதநம் । தத்புருஷே தத்ர ஆதாராதிரூபேண ப்ரதிபாதநம் । அத்ர 'லக்ஷ்மணபூர்வஜம்' இதிவசநம் த்ருஷ்டாந்ததயா அநுஸந்தேயமிதி ।

மானது யாதொருவனுடைய வ்யாபரிக்கும் ஸ்தாநமோ, அல்லது இருப்பிடமோ என்னும் விக்ரஹத்தினால், பகவான் ஸர்வவஸ்துக்களிலும் வ்யாபித்திருப்பதும் ஸர்வவஸ்துக்களுக்குள்ளும் அந்தர்யாமியாக விருப்பதும் சொல்லப்படுகிறது. பகவானுடைய அந்தர்யாமித்வம் இரண்டு படியாகவல்லவோ இருப்பது. பரம், வ்யூஹம், விபவம், அர்ச்சாவதாரம் இவைகளைப்போல ஹ்ருதய கமலத்திலிருக்கும் ரூபத்தினால் ஒருப்ரகாரம் சொல்லப்படுகிறது. இதுதான் 'நீலமானமேகத்தை மத்தியிலுடைய மின்னற்கொடியைப்போல் ப்ரகாசிக்கின்றது' என்றர்த்தமுள்ள ச்ருதிகளினாலும் அறியப்படுகிறது. சேதனசேதன விபாகமற ஸர்வவஸ்துக்களிலும் பகவத் ஸ்வரூபம் கூடவிருந்து நியமிப்பது மற்றொருப்ரகாரம். இப்படியிரண்டு ப்ரகாரமான அந்தர்யாமித்வமும், ஸ்ரீநிவாஸனாகிய பகவானுக்கு "சாந்தானந்த' என்பது முதலியவைகளினால அறியப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய வாஸஸ்தானம், என்பதைச் சொல்லும் அயந சப்தத்தோடு பஹுவ்ரீஹிஸமாஸம் சொல்லும் பக்ஷத்தில் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இன்னமுள்ள அநேக அர்த்தங்களும், க்ரந்தம் விஸ்தரிக்கும் என்னும் பயத்தினால் எழுதப்படவில்லை.

இங்கு இவ்விதமாக விபாகம் அறியத்தக்கது. ப்ரணவத்தில் 'இராமன் தம்பி' என்றதைப்போல் பகவானுக்குச் சரீரமாயிருக்கும் ஜீவாத்மா ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறான். நாராயணசப்தத்தில் பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தால் ஜீவாத்மாவை சரீரமாகவுடைய பரமாத்மா பேசப்படுகிறான். தத்புருஷஸமாஸத்திலோ வென்றால், ஜீவாத்மாவுக்கு ஆதாரம் என்பது முதலிய ப்ரகாரங்களையுடைய பரமாத்மா ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறான். இங்கு 'லக்ஷ்மணன் தமயன்' என்னும் வசநத்தை த்ருஷ்டாந்தமாக அநுஸந்திக்க ப்ராப்தம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இதுவும் இங்கு அறியத்தக்கது. அதாவது சரீரத்துக்கு லக்ஷணங்களாகிய ஆதேயத்வம் விதேயதவம் சேஷத்வம் இவைகளில் சேஷத்வத்தை நமஸ்ஸிலும், ஆதேயத்வத்தை நாராயணபதத்திலும், என்று. அயநசப்தத்திலும் 'இதில் இருக்கின்றன' என்கிற வ்யுத்பத்தியினால் பகவானுடைய ஸர்வாந்தர்யாமித்வம் சொல்லப்படுகிறது என்று முன்னமே நிருபிக்கப்பட்டது.

இங்கு சொன்ன இவ்விரண்டு அநுஸந்தானங்களும் வேதாந்தங்களிலும் காணப்படுகின்றது. பரமாத்ம சரீரமாயிருக்கும் தன்னை அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்றும், தன்னைச்சரீரமாகவுடைய பரமாத்மாவை அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டுமென்றும், இருவகையாய் ப்ரும்மவித்யை யிருக்கும் ப்ரகாரம் பாஷ்யகாரராலேயே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் இது அறியத்தக்கது.

தாதர்த்யம் (அவன் பொருட்டேயாயிருப்பது) என்பது ப்ரணவத்திலேயேஸித்தித்து விட்டபடியால், தாதர்த்யத்தின் பலமாயிருக்கும் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வ வித கைங்கர்யமும் (நாராயண பதத்திலுள்ள நான்காவது வேற்றுமை உருபினால்) ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது. கைங்கர்யம் ஒன்றும் செய்யாதவனுக்கு சேஷத்வம் பொருந்தாதன்றே. 'ஒரு கார்யத்தையும் பண்ணாதவனுக்கு சேஷத்வமில்லை' யென்றல்லவோ மீமாம்ஸாசாஸ்த்ரத்தை அறிந்தவர்களின் துணிவு. பலதசையில்வரும் அநுபவத்திலும் கைங்கர்யத்திலும் ஜீவாத்மாவுக்கு ஸ்வாதீனமாக அநுபவித்தல், தன் ப்ரயோஜநத்துக்காக அநுபவித்தல், ஸ்வாதீனமாகச்செய்தல், தன்பொருட்டுச்செய்தல், என்பவைபோல் மற்றப்புருஷார்த்தங்களிற் காணப்படும்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

விரோதிகள் ப்ரஸங்கியாதபடி நிராகரிப்பதற்காக, ப்ரணவத்திலும் நமஸ்ஸிலும் சிக்ஷிக்கப்பட்ட பகவச் சேஷத்வத்தையும் பகவத் பாரதந்த்ர்யத்தையும் இங்கு அநுஸந்திக்கவேண்டும். ஆகையால்தான் சரணாகதி மந்த்ரத்தின் இரண்டாவது பாகத்திலும் நமச்சப்தம் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது.

திருமந்த்ரத்தின் வாக்யார்த்தமிருக்கும்படி—அகாரத்தினால் சொல்லப்பட்ட நாராயணனின் பொருட்டே நான் சேஷபூதன் எனக்குச் சேஷபூதனல்ல என்று அஷ்டாக்ஷரம் முழுமையும் ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகின்றது ஒருயோஜனை. மற்றொன்றோவென்னில்:—ப்ரணவம் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் இரண்டாவது மூன்றாவது பதங்களினால் அடைவே அநிஷ்டநிவ்ருத்தியின் ப்ரார்த்தனையிலும், இஷ்டப்ராப்தியின் ப்ரார்த்தனையிலும் தாத்பர்யம் என்று. அப்போது வாக்யத்தின் அர்த்தம். 'அகாரவாச்யனுக்கு ச்ரியப்பதிக்கே நான் சேஷபூதன்; எனக்கு ஒரு விரோதியும் இருக்கக்கூடாது; நாராயணனுக்கே கைங்கர்யமும் உண்டாகக்கடவது' என்றதாயிற்று.

ப்ரணவமும் நமஸ்ஸும் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் மூன்றாவதுபதம் புருஷார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறதென்றும் மற்றொருயோஜனையு

* '[illegible]' என்றிருந்தால் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தை அநுஸரித்திருக்கும்.

[illegible]

முண்டு. இதற்கு ஆகாரமாகப் பூர்வர்களுடைய ச்லோகமொன்று எழுதப் படுகிறது. அதனர்த்தம்:—அகாரத்தின் பொருளாகிய ஸ்ரிய꞉ பதிக்கே நான் உடைமை, ஆதலால் என்பொருட்டல்லேன், நித்யர்களாகிய நரர்களின் கூட்டத்துக்கு அவன் தான் இருப்பிடம் (ஆதாரம்) என்று நாராயணபதம் யாதொருவனைச் சொல்லுகிறதோ அந்த நாராயணனுக்கு எல்லாக்காலத்திலும் எவ்விடத்திலும், எல்லா அவஸ்தைகளிலும், ஸ்வபாவ ஸித்தங்களான கைங்கர்யங்களின் ப்ரகாரங்கள் எனக்கு உண்டாகக்கடவன ' என்று.

தத்வ ஹித புருஷார்த்தங்களாகிய மூன்று அர்த்தங்களும் முறையே மூன்று பதங்களினாலும் ப்ரதிபாதிக்கப் படுகின்றனவென்று வேதாந்தக்ரமத்தை யநுஸரித்து ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யர் அருளிச்செய்தார். எப்படியென்னில் :—ஸர்வகாரணபூதனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வ சேஷியாயிருக்கும் ஸ்ரிய꞉ பதிக்கே நான் நிருபாதிக சேஷபூதன் ('விலையின்றியடியவன்'); அவன் திருவடிகளிலேயே என்னையும் என்னுடையவைகளையும் ரக்ஷிக்கும் பாரத்தை ஸமர்ப்பிவித்துவிடுகிறேன் ; நாராயணனுக்கே ஸர்வதேசத்திலும் ஸர்வகாலங்களிலும் ஸர்வ அவஸ்தைகளுக்கும் உசிதமான கைங்கர்யங்களெல்லாம் எனக்குண்டாகட்டும்—என்று. இவ்வர்த்தத்தை அவர்தாமே, 'உபநிஷத்துக்களின் ஸாரமான இப்படி ஒன்று இரண்டு, ஐந்து, எழுத்துக்களையடைவேயுடைய மூன்று பதங்களினால் இணைக்கப்பட்டதாய், வேதாந்தஸாரங்களான தத்வம் ஹிதம், ப்ரயோஜனம் என்னும்மூன்று அர்த்தங்களை மிகத்தெளிவாயுரைப்பதாய், மூன்றெழுத்துச்சேர்ந்த ஓரெழுத்தாய் வேதங்களுக்குக்காரணமாயிருக்கும் ப்ரணவத்தை முதலிலுடையதாய், ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், பரம், என்னும் மூன்றர்த்தங்களையும் எப்போதும்விடாமல் பொதிந்துகொண்டிருக்கும் நமஸ்ஸப்தத்தையும் உடையதாகிய இந்த மந்திரம், அநந்ய ப்ரயோஜ

[illegible]

ரான ஸத்துக்களுக்கு மூன்று குணங்களையுடைய ப்ரக்ருதியினின்றும் சந்ததியை(விடுதலையை)க் கொடுக்கின்றது ' என்றர்த்தமுள்ள ச்லோகத்தினால் அருளிச்செய்தார்.

இதில் நாராயணபதத்திலும் மந்திரத்திலும் எங்கும் அர்த்தபஞ்சகங்களை யநுஸந்திக்கவேண்டும். இதுவும் ஆசார்யராய் பூஜ்யரான நமது பிதாவினால் அருளிச்செய்யப்பட்டது. எங்ஙனே யென்றால்:—' ஹேயகுணங்களற்றதும், மற்றெல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்டதாய், அடையப்படவேண்டிய ப்ரயோஜனமாகிற பரமாத்மஸ்வரூபத்தை அ (என்னும் எழுத்து) முதலிய பதங்களிலும், அடைகிறவனாகிற ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை ம முதலிய பதங்களிலும், அபேக்ஷிக்கும் பலத்துக்கு உபாயத்தை அயநம், நம꞉, என்னும் பதங்களிலும், ஆசைப்படும் ப்ரயோஜநத்தை நாராயண சப்தத்திலுள்ள நான்காவது வேற்றுமையிலும், இதற்கு விரோதியை நமஸ்ஸப்தத்தில் எனக்கு என்பதைக்காட்டும் ம꞉ என்பதிலும், ப்ரகாசம்செய்கிற அந்தத்திருவஷ்டாக்ஷரத்தையும், அதேப்ரகாரமாயிருக்கும் த்வயத்தையும் சரமச்லோகத்தையும் தெரிந்துகொண்டவன் ஸர்வத்தையுமறிந்தவன் என்னப்படுவான் '—என்றுபொருள்படும் ச்லோகத்தால் அருளிச்செய்தார்.

ப்ரதீதே ஸுகோபாயே [illegible] ஸஹ்ருதயைஸ்ஸ்ரீமத் [illegible] விஸ்தாரஸ்து ரஹஸ்யத்ரயஸாராதி வரிஷ்டேஷாதிநாம் ஸம்ஸ்ருஷ்ட இதி [illegible]க்ராவாஸ்யதி। இதி ஸங்க்ஷேபதோ தர்ஶிதம்॥

ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரஸ்யார்த்தம் ஶ்ரோத்ரூணாம் ப்ரதிபத்தயே।
ப்ராவீக ப்ரகாஶிதவாந் க்ருபயா [illegible] நமோ நம:॥

இதி ஸ்ரீ ரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்தஸங்க்ரஹே

ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷராதிகார: ப்ரதம:.

இவ்விடத்தில் அயநசப்தத்தினல் ஸித்தோபாயமும், நமஸ்ஸினல் ஸாத்யோபாயமும் சொல்லப்படுகின்றன. பரயோஜனையில் ஸித்தோபாயமும் தெளிவாக்கப்பட்டது. இப்படியே அந்த அயநசப்தத்தாலேயே ஸித்த ப்ராப்யமும் நான்காம் வேற்றுமையினல் ஸாத்ய ப்ராப்யமும், வகுத்துச்சொல்லப் படுகின்றன. இங்கு ப்ரணவம் ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கிறதென்று பூர்வர்கள் அர்த்தம்பண்ணி அருளிச்செய்திருக்கும் ச்லோகம் படிக்கத்தக்கது.

அதாவது:—'ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரங்களைச்செய்யும் விஷ்ணு அகாரத்தின் பொருள், அந்த ஜீவனுக்கு சேஷபூதங்களான வஸ்துக்களும் விஷ்ணுவுக்கே சேஷபூதங்கள், ஜீவன் மகாரத்தின்பொருள், இவ்விருவருக்குள்ளதும் மற்றவர்களுக்கர்ஹமில்லாததும் ஸம்பந்தம் என்று உகாரம் நியமிக்கிறது. வேதத்தின்ஸாரமும் மூன்றெழுத்துச்சேர்ந்ததுமான ப்ரணவம் இவ்வர்த்தத்தை வெளியிட்டது'—என்று. 'தன்னுடைய உபகரணங்கள் விஷ்ணுவுக்கே உரியவைகள்' என்றது ஜீவனுடைய பகவச்சேஷத்வம் தெளிந்தவாறே தன்வஸ்துக்களும் பகவானுக்குச்சேஷம் என்பதும் அர்த்தத்தினலேயே ஸித்தமாகிறது என்கிற அபிப்ராயத்தினல் இப்படிச்சுருங்கச் சொல்லப்பட்டது. இதன் விஸ்தாரம் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய க்ரந்தங்களில் பயிற்சி செய்பவர்களுக்கு வெகு சுலபமென்று, இங்கு விடப்பட்டது. இப்படி ஸர்வமும் ரமணீயம்.

கேட்குமாவலுள்ளவர்களறியும்பொருட்டு ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷரத்தின் அர்த்தத்தை, விஸ்தாரமின்றி ஸ்ரீமத் வேதாந்தாசார்யரின் குமாரர் இவ்விதமாக ப்ரகாசம் செய்தார்.

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹத்தில்

முதலாவது ஸ்ரீமதஷ்டாக்ஷராதிகாரம் முற்றிற்று.

18671

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

*, ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸங்கங்களின் ப்ரவ்ருத்திகள் விரக்தியின் தத்வார்த்த போதம்.

'ஶரீர வசனாவபி [illegible] நிஷேவணா [illegible] ஸ்யம் யதம் ஶம்பதே। யதஞ்ஜய [illegible] ஸம்ஸாரயதே॥' என்று ஒரு நூற்றுண்டும் மேலும் மாளிடத்திலிருந்து க்ருஹஸ்தாச்ரமம் நடத்தியே வைராக்யபூஷணராய் விளங்கிய நம்தேசிகன் அருளிச்செய்தார். இதனர்த்தம்:—'பிறர்க்கே உழைத்தேழையானேன்' என்றும், 'உதர நிமித்தம் பஹுக்ருதவேஷ:' என்றும் கேவலம் வயிற்றுப்பாட்டுக்காகத் தனம்படைத்தவர்க்குச் சரீரம் விழுமளவும் தொண்டுசெய்து பெறும் பேறும் ஒருபொருளாகக்கொள்ள வமையுமோ? 'நும்மெய் வருத்திக்கை செய்துய்ம்மினோ' என்று ஆழ்வாரும், 'ஆப்ரயாணாத் தேஹயாத்ரா கர்த்தவ்யா ஶக்திதோ நர:' (சரீர ப்ரயாஸத்தால் ஸம்பாதித்ததைக் கொண்டாவது ஆலஸ்யமில்லாமல் கர்மங்களைச் செய்யக்கடவன்) என்று சாண்டில்யரிஷியும், உபதேசித்தபடி ஏதாவது ஒருவழியில் தேகயாத்திரையை நடத்த முடியாதா? ஸர்வேச்வரனுடைய கிங்கரராயிருப்பதைவிட்டு இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டு அவைகளை த்ருப்தி செய்யும்பொருட்டு நீசஸேவையையும் நீசவ்ருத்திகளையும் கைக்கொள்வதினுல் நாமடையும் ப்ரயோஜனங்கள்தான் அதிகமா? அல்லது சாச்வதமா? இந்திரியங்களைத் தன் வசப்படுத்தித் தனஞ்சயனென்று க்யாதிபெற்ற சரணாகதனை அர்ஜ்ஜுனனுக்கோர் உயர்வுகொடுத்ததும், தன் ஸௌலப்யகுணத்தி லீடுபட்டு மற்றோர் பற்றின்றித் தன்னைப்பற்றின கோபர்களையும் கோக்களையும் செறுக்கினல் அழிக்கப்பார்த்த இந்திரனிடமிருந்து ரக்ஷிக்கும்பொருட்டுக் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகத் தாங்கின்றதும், 'உய்வதோர் பொருளால் உணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து நாடினேன்' என்றபடியே ஆத்மோஜ்ஜீவனத்

---

* இஃது திருவாரூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் 5-வது வார்ஷிக மஹோத்ஸவத்தில் (30-7-22) அக்ராஸநம் வஹித்த ஸ்ரீ. உ. வே. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் ஸ்வாமியால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்.

இதற்குக் காரணமாகிய ஜீவ ஈச்வர ஸ்வரூப ஸம்பந்த ஜ்ஞானத்தையுடையவ ராய்த் தம்மை யடைக்கலமென் றடைந்தவர்க்குப் பரம புருஷார்த்த ஸாதந மாயிருப்பதும், 'குற்றமில்சீர்' என்றபடியே ஆச்ரிதர் தண்ணியரென்றும், ஸாபராதர் என்றும், தரத்தையும் குற்றத்தையும் தன் சீர்மையையும் பாரா மல் கைப்பற்றுவதில் கோதற்றதும், 'வானிள வரசாய்க்கொண்டு தான்வாழ் கிற வாழ்வை' நித்யஸூரிகளும், நன்மனத்தராய் வந்தடையும் 'ஸர்வாத்மாக் களும் அநுபவித்துக் க்ருதார்த்தராக வேணுமென்று ஸஹ்ருதயமாக' விருக் கும் பரம உதாரகுணத்தை யுடையதுமான, மஹாநிதி யன்றோ மெய்ப் பொருள்!—என்று. ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தில் நிலையையும் நன்றிது தீயதிது என்று வகுத்த விவேகத்தையும் உடைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் இதைத் தினந் தோறும் ஆதரித்தோதக்கடவர்கள். குடும்ப பரணத்துக்காகப் படவேண்டும் தொல்லைகள் மிகவிருந்தாலும், இந்நினைவு நடையாடுமாகில் அவைகளினால் துக்க லேசமு முண்டாகாது. ஜ்ஞாநஹீநர்க்குச் சுகமென்றும் ரஸமென்றும் தோன்றுமவைகள் இவர்களுக்குத் 'தேன்பட்ட விடம்' போல்தோன்றும். 'ஆரோக்ய ருஷிரூ யனந்ணூ செஜூயஷிரு ஸஜா-ஸாவீசா। விஷயோ ரோக வயோஷெவ;சாயஃ கிழு தஷெ நாதா உஷாஷி॥' (சரீரம் வ்யாதியற்றி ருந்தால் புலன்கள் கொழுத்துத் தீச்செயல்களைப் பெருக்குகின்றன. பெருஞ் செல்வம் விரோதிகளை யுண்டாக்குகின்றது. வேதநூற்பிராயநூறும் ஒன்று கூடக் குறையாமல் ஜீவித்திருந்தால், பலவிதமான பந்து வியோக துக்கங்க ளுக்காளாகவேண்டி நேரிடுகிறது. இவற்றில் எதைப்பெற்றால் உண்மையான இன்பமடைவதென்னலாம்?) என்றல்லவோ விவேகிகள் பேசினார்கள். ஆம் னாலும், உலகத்தார் தமக்கு ஸம்பத்துண்டானவாறே நாட்டார் குணாரோப ணம் பண்ணிச்சொல்லும் கொண்டாட்டங்களையும், அப்படியே தமக்கில்லா திருந்தும் நாட்டார் ஆரோபித்துச் சொல்லும் ஆபிஜாத்யத்தையும், இவற் றைப்பற்றி ஜ்ஞாதிகள், பந்துக்கள், சிறியசெல்வம், பூங்குழலாளுள இளமா தரோடு அவரோடு கல்விசெய்யத் தாம் பண்ணுவித்த உப்பரிகைகள், இவை யெல்லாம் குறியழியாமலே யிருக்கத் தாம் முடிந்துகொண்டிருக்கும்போதும், இவைகளை 'பொறிந்தோமே' என்று துக்கப்படுகிறார்களே யொழிய 'உன் இறந்துப் படவில்லையே கடல்வண்ணா' என்று வ்யஸநப் பொறுக்க மாட் டாமல்,

'கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும் தமருற்றார் விழுத்திணையும்
வண்டார் பூங்குழலாளும் மனையொழிய வுயிர்மாய்தல்
கண்டாற்றேன் உலகியற்கை'

என்றருளி, இவர்களுடைய துக்காநுஸந்தானத்தால் வந்த க்லேசத்தோ டிதயா நந்தமான பகவத் கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்தித்தாரிறே! 'ஜவஷா ச[illegible] ணெூ க கீஜெதயம காயநளஸூபா। ஷூாஷூா உஃவொதஃயஃ வ ௱ம கபா யாவஜ ஹிஃஷெக॥' என்கிறபடியே பல பல ஜன்மஞ்செய்து எறும்பு கூட்டுவதுபோற் சிறிது சிறிதாய்ச் சேர்த்த புண்ணியங்கள் விலையாகப்பெற்ற இச்சரீரமாகிய ஓடம் உடையுமுன் 'சாமாறும் கெடுமாறும் தமருற்றார் தலைப் பெய்து ஏமாறிக்கிடந்தலற்றுவதும், பிறப்பிறப்புப் பிணிமூப்பால் தகர்ப்புண் [illegible]துதும்', ஆகத்துடங்கிய அநந்த துக்கங்களுக்கும் இருப்பிடமான ஸம்ஸார [illegible] தின் அக்கரைசேர த்வரிக்கக்கடவர்கள் விவேகிகள். 'யாவஜூ ஹஷி [illegible] திகள் [illegible] ஏக [illegible] வாரஜூ ஹம ய ஆஷ [illegible] ரஜரா ய உஹெநு யஸக்திரஷூ திமதா [illegible] ஸருஷ ய ஐ ய ஷஃ கூது செருயஷி சாவ செவ........'(இச்சரீரமாகிய [illegible]ல்' (கோப்புக் குலையாமலும், கிழத்தனம் இன்னும் வெகுதூரத்திலிருக் கவும், இந்திரியங்களின் சக்திக்கு எவ்விதத்தடங்கலு முண்டாகாம [illegible] ராகும் [illegible]வின் முடிவு தோன்றாமலும் இருக்கும் தருவாயிலேயே ஆத்ம தான். [illegible] ா காரியங்களி லிரங்கவேண்டும்) என்று கவிகளும் பாடினார்கள்.

[illegible] ற்பங்களும் அஸ்திரங்களுமான உலக வின்பங்களில் நசையை [illegible]மென்றும், ஆத்மாவுக்கு ஆத்யந்திகமான ஹிதமென்பதையே [illegible]ும் பொதுவாய் ஆஸ்திக்ய மதங்களெல்லாம் (அதாவது ஈச் [illegible]ம், இந்த ஜன்மத்துக்குப் பிறகும் வாழ்வுண்டென்பது, முதலியவைகளை ஒப்பியவை) உபதேசிக்கின்றன. ஆனால் இதையே வேதாந்த மதம் உபதேசிப்பதில் ஒரு விசேஷமுண்டு. அதாவது வஸ்துஸ்திகளை சாஸ்த்ரமுகமாகப் பரிசீலித்து இது அங்கீகரிக்கத்தக்கது இதுதள்ளி விடத்தக் கது; இதுதான் நமது ஸ்வரூபத்துக்கும் ஸ்வபாவத்துக்கும் அநுரூபமுமான காரியம், இது நமது இயல்புக்குத் தகுதியற்றது; ஆகையினால் இவ்வழிதான் நமக்கேற்றதான சாச்வதமான இன்பத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது, இந்த மார்க் கம் இதற்கு விரோதமாய் துக்கத்திலேயே கொண்டுபோய்விடும்; என்றிப் படிகளில் விவேகம்பண்ணி அதடியாக 'வாஊாதுநி யொரக்ஷஃ விரக்ஷாஃ வாஊாதுநி' என்கிறபடியே பரமப்ராப்யமான பகவத்விஷயத்தில் ஆசையை யும், அதல்லாதவற்றில் வைராக்யத்தையும் நாள்தோறும் பெருகச்செய்ய வேண்டுமென்று நம்மதத்தில் உபதேசம். மதாந்தரங்களைச் சற்று நிதானமாகப் பார்த்தால், அவற்றில் ஈச்வரனிடத்தில் பக்தியும் மற்ற விஷயங்களில் வைரா

ங்கமும் தேடப்படுவதெல்லாம், மரணத்துக்குப் பிறகு ஈச்வரப்ரஸாதத்தைப் பெறவும் அவன் சிக்ஷைக்குள்ளாகாமலிருக்கவும் மட்டுமே யாகின்றனவென்பதைத் தெளிவாய் அறியலாம். இதற்கு மேற்பட்ட ப்ரச்நங்களெல்லாம் ஈச்வர ரஹஸ்யங்களைப்பற்றியதென்றும் அவற்றைப் பரிசீலிக்க நமக்கு அதிகாரமில்லையென்றும் சொல்லிவிடுவார்கள்! ஆதலால் தான் அம்மதங்கள் உலாவும் தேசங்களில் உண்மையான வைராக்யம் தழைக்கவில்லை. வைஷயிக ஸுகங்களே பரம புருஷார்த்தமாகத் தேடப்படுகின்றன. மோக்ஷானுபவமும் அளவற்றதும் அயர்வற்றதுமான விஷயாநுபவமென்றே அம்மதங்களில் காணப்படும். அத்தேசத்தவருடையவும் அவர் கல்வியினுடையவும் ஸம்ஸர்கத்தால், நம்மவரும் நம்தேசத்திற்கு அநாதியாய்ப் பெருமையைக் கொடுத்துவந்தான, வைராக்யத்தில் நிலைபெற்ற உலகவாழ்க்கையையும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான அத்யாத்ம ஜ்ஞாநஸந்துஷ்டியையும் (Plain living & high thinking) இழந்துவிட்டார்கள். நம்பெரியோர் த்ருணமென்று வெறுத்த 'சிறுபயனேயே இவர்கள் உறுபயனென்று' கருதி மயங்கிவிட்டார்கள். த்ரவ்யார்ஜநாதிகளே புருஷார்த்தங்கள் என்று அவற்றி லாயுளைக் கழிக்கிறார்கள். காலவைகுண்யத்தால் ப்ராம்மணருக்கு நேரிட்டிருக்கும் நிலைமையைக் கவனித்தால் இவர்கள் யாதாயாதமாய் அலைந்துபெறும் பேறானது, 'காகமாம்ஸம் ததபி ஶுநோச்சிஷ்டம் ஸ்வல்பம் ததபி துர்லபம்' (உண்ணயோக்யமல்லாத காக்கையின் மாம்ஸம், அதுவும் நாய்கடித்து மிகுந்த எலும்பு, மிகவும் கொஞ்சம், அகப்படுவதும் ப்ரயாஸம்) என்ற கணக்கில் அபேக்ஷித்தபடி கிடைக்காமலும், கிடைத்ததுபோதாமலும், கிடைப்பதே அரியதாகியும், ஒரு விதத்திலும் ஆச்வாஸத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகக் காணப்படவில்லை! இந்நிலைமையில் வரக்கூடிய வைராக்யம் ஜீவனுடைய இயற்கைக்குப் பொருந்தியதல்ல. பயத்தாலும், கோபத்தாலும், பொறாமையினாலும் வரும் நிர்வேதங்களும் இதே யோக்யதையை உடையன. இவையெல்லாம் மேன்மேலும் 'விபரீத வ்ருத்தாந்தங்களில் கைவளரப்பண்ணும்' என்று ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிச்செய்தார். ஆதலால் இவை நித்யாநந்தரூபமான மோக்ஷத்தைப்பெற உபயோகப்படமாட்டா.

ஒவ்வொரு ஜீவனும் ஸுகரூபமான பலமொன்றை யபேக்ஷித்தே தன் ப்ரவ்ருத்திகளைத் தொடரும். இந்திரிய ஸுகங்கள் த்ருஷ்டத்தில் அநுகூலங்களாய் அநுபவத்தில் ரஸத்தைக்கொடுக்கின்றன. மரணத்துக்குப் பிறகு வரக்கூடிய ஈச்வரகோபத்துக்குப் பயந்து இப்போது இந்திரிய ஸுகங்களை த்யஜிப்பது ஸம்பாவிதமல்ல. ஈச்வரன் நல்லவனாயிருந்தால் ஜீவர்கள் ஸுகித்திருப்பதில் அவனுக்கு ஏன் பொறாமை? அத்தகைய ஈச்வரனைப்பற்றி ஆவது

தானென்ன? ஆதலால் கைமேல் பலனாயிருக்கும் ஐஹிகஸுகாதிகளில் விரக்தி யுண்டாகவேண்டுமானால், இதற்கு மேற்பட்டதாயும், இதைவிட நீண்டகாலம் அநுபவிக்கக் கூடியதாயும் உள்ளதொரு பேரின்பத்தைக் கண்டாலொழிய இது கூடாது. புலன்களுக்கு விஷயங்களான பதார்த்தங்களை விலக்கி '[illegible] விரக்தி:' என்ற மாதிரிக் கடுமையான பழக்கங்களினால் விரக்தியைத் தேடினாலும், மனதானது முன்பழக்கத்தால் விஷயங்களையே சிந்தனைசெய்து கொண்டிருக்கும். மனதையும் திருப்பி மற்றோர் வஸ்துவில் [illegible]டச் செய்யவேண்டுமானால் அவ்வஸ்துவானது இந்திரியங்களநுபவிக்கு[illegible]றைக் காட்டிலும் மேற்பட்ட ரஸத்தையுடையது என்று மனது அறிய வேண்டும். இதை ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் 'விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந: । ரஸவர்ஜம் ரஸோऽப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே ॥' என்றருளிச்செய்தார். இதைக் கணிசித்தே வேதாந்த சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் முற்பட நித்யமான ஆத்மஸ்வரூபம், அநித்யமும் அஸுகமுமான ப்ரக்ருதி ஸ்வரூபம், முதலியவற்றைப் பிறித்து உபதேசித்தன. 'போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரம் ச மத்வா ஸர்வம் ப்ரோக்தம் த்ரிவிதம் ப்ரஹ்மமேதத்' என்று உபநிஷத்துப் பேசிற்று. அதாவது, கர்மபலத்தையநுபவிக்கும் ஜீவன், அதற்குபகரணமான ப்ரக்ருதி, இவ்விரண்டையும் நியமிக்கும் ஈச்வரன், ஆகிய மூன்று தத்வங்களினுடையவும் ஸ்வரூபங்களையும் பரஸ்பர ஸம்பந்தத்தையும் வகுத்து நிரூபித்துத் தான் ப்ரக்ருதிக்குரியவனல்லன், தான் ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேச்வரனுக்கே உரியவனாய் அவன் திருவடிகளில் ஒழிவில் காலமெல்லாம் உடனாய் மன்னிவழுவிலா வடிமைசெய்து அந்தமில் பேரின்பத்தை யடைவதே தன் ஸ்வரூபத்துக்கு அடுத்தது, என்று அறிந்து அவனைப்பற்றுகிறவன், அவன் ப்ரஸாதத்தாலே மோக்ஷமடைகிறவன், என்றது. இவற்றையெல்லாம் ப்ரத்யக்ஷத்தாலும் வெறும் யுக்தியினாலும் நிரூபிக்க முடியாது. சாஸ்த்ரம் கைவிளக்காகவே அறியவேண்டும். சாஸ்த்ரத்தைப் பராமர்சித்தால், வேடுவச்சேரியிலகப்பட்ட ராஜகுமாரன் அங்குள்ள அருவருப்பான போகங்களில் போக்யதா புத்தியைப்பண்ணித் தனக்கு க்ரமத்தில் ப்ராப்தமான ராஜபோகங்களில் நினைவழிந்து கிடப்பதுபோல், ஸர்வேச்வரனோடொக்க நிர்மல ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளையுடையவனாய் அவனோடு எழிப்பத்திலே நிரதிசயபோகாநுபவம் பண்ண ப்ராப்தனான ஜீவன், தன் அநாதிகர்ம வசத்தாலே தன்னினைவொழிந்து ப்ரக்ருதிபரிணாமமான சரீரமேதானென்று மயங்கி நின்னின் நிலையதாகிய அச்சரீரத்தைப்பற்றிய க்ஷுத்ரஸுகமே பரமஸுகமென்று அதன்வழியிலேயே உழல்கின்றான் என்பதைத் தெளிந்துகொள்ள விரகுண்

டாம். அதனால் ‘ஸர்வஸ்ய ஹெதோஸ்தோஹா வ்யாதயேஸ்து’ என்று மஹாகவி சொன்னபடி அஸாரங்களும் அல்பஸாரங்களுமான இவ்வுலகாநுபவத்துக்குவேண்டி அநந்தஸ்திரபலத்தையுடையதும் உண்மையில் தன்னுடையதுமான பகவதநுபவத்தை யிழந்தோமோ என்ற உணர்த்தியுமுண்டாகும். அதோடுகூடிய நிர்வேதம் தான் உண்மையான வைராக்யத்துக்குறுப்பாகும். இப்படித்தெளிந்தவர்களுக்குதான் வைராக்யம் நிலைபெற்றிருக்கும். அப்போது இது அஹங்காரம், பலம், கர்வம், டம்பம், கோபம், வன்சொல், முதலிய தீக்குணங்கள் இவர்களிடத்திற் புகிராமல்காக்கும்; ‘அமாநித்வ மதம்பித்வம்’ என்றுதுடங்கி ஸ்ரீகீதாசார்யன் ஶ்லாகித்த ஆத்மகுணங்களைப்பெறுக்கி நிற்கும்படிசெய்து இவர்களுக்கு ‘மீட்சியில்லாவாழ்ச்சி’ யைநாடும் உபாயத்தி விழியும் யோக்யதையை யுண்டாக்கும். இப்படித்தேறின அதிகாரி ‘செய்யாதனசெய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்’ என்றுதன் ஸ்வரூபத்துக்குத் தகாதகார்யங்களைச் செய்யமாட்டான்; ஆத்மோஜ்ஜீவனத்துக்கு விரோதிகளான உக்திகளில் ஆதரவுகாட்டான். ‘நயவேன்பிறர்பொருளை நள்ளேன் கீழாரோடு’ என்றபடியே தான் ஸ்வதந்த்ரன் என்னும் ப்ரமையை யொழிப்பான்; பகவத் த்வேஷிகளை விட்டகல்வான். ‘ஸ்ப்ருஹா ஹ்ருதி ஹோராக்ஷ: ப்ரியம் ப்ரியம் வயம் வயம் | வயஞ்ச கிங்கராவிஷ்ணோ: ப்ரியதிந்த்ய கிங்கரா: ||’ என்றபடியே உலகத்தாரை நோக்கி, உமக்கும் நமக்கும் பொருத்தமில்லை; நீங்கள் இந்திரியங்களுக்கு வசப்பட்டு ஊன்பட்ட உடலாழிவினை யொழிக்கிலுமல்லின்றீர்’, நான் ‘இடராழிநீங்குகவேயென்று’, ‘செய்யகடாழியானடிக்கே’ தொண்டுபூண்டேன், என்றுதுணிவான். ஜன்மாந்தர ஸுக்ருத விசேஷத்தாலே இவனுக்குவரும் போகாதிகளில் அத்யந்த ஸந்துஷ்டனாய் அநர்த்தபரம்பரைகளிலீடுபட்டு ஆழங்காற்படமாட்டான். ‘ஆகமாபாயிநோ நித்யா:’ என்னும்படி உண்டாவதும் ஒழிவதுமாய் அநித்யங்களாயிருக்கும் காயக்லேசாதி துக்கங்களை ஒருபொருட்டாகக் கருதமாட்டான். இச்சரீராநந்தரம் ‘என்படப்போகிறோமோ’ என்று நாஸ்திகர்களுக்கு வரும்பயம் இவனைத்தொடாது. எல்லாம் க்ஷணிகம்; சூன்யம் என்பதுதான் முடிவில் உண்மை; மற்றப்படி யென்னவிருக்கிறது என்கிறமாதிரியால் ‘ஸர்வகார்ய ஆவஸாதகமா’ யிருக்கும் அவிவேக நிர்வேதத்தில் (pes-imism) இழிய மாட்டான். ஸாங்க்ய வைசேஷிகாதிகளைப்போல் ‘பாஷாணகல்பம்’ (கல்லைப்போல் கிடப்பது) ஆகிய தசைதான் மோக்ஷமென்றுவந்து, தத்வத்ரய நிருபணத்தில் நிலைபெறுதென்றும், வேதாந்தங்களிற் சொன்னபடி ‘ரஸோவைஸ:’, ‘ரஸஹ்யேவாயம் லப்த்வாநந்தீபவதி’ என்றபடி ஆநந்த ஸ்வரூபனான பகவானையடைந்து ஜீவனும் ஆநந்தானுபவம் பண்ணுவதே பரம புருஷார்த்தமென்றும் அறிந்து மற்ற புருஷார்த்தங்களிலிருந்து விரக்தனாகிற

படியால் இவன் வைராக்யத்துக்குச் சலனமுண்டாகாது. மேலும் ஆத்ம ப்ரியமாகவேயிருந்தும் முக்த கேவல ஜ்ஞாநஸ்வரூபமாய் நிர்க்குணமாயிருக்கும் ப்ரும்மம்தான் ஸத்யம்; மற்றைப்படி ஈச்வரன், சேதனம், அசேதனம் முதலியவையெல்லாம் உண்மையில்லாதவை; அஜ்ஞாநமாகிற மாயையினால் உண்மையென்று ப்ரமிக்கிறோம் என்னும் கொள்கையை ஆதரித்தவனுக்கு விஷய ஸுகாதிகளும் உண்மையில் இல்லாதவைகளாதலால் வ்யாவஹாரிகமான வைராக்யமும் பொய்யாய்விட்டது; அதனால் ஒருகார்யமுமில்லை. ஆனால் ஒருக்கால் அது இவனை விபரீதாசரணங்களில் ஸுலபமாய் இழுத்துவிடவும் கூடும். ‘சுடர்மிகு சுருதி’ யின் உட்பொருளைக் கணிசித்துச் சேதனாசேதனங்களனைத்தும் உண்மையானவையென்றும், அவற்றுளெல்லாம் நம்பெருமான் ‘உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்து’ நிற்கின்றானென்றும் அறிந்து அவன் விபூதிகளான ஸர்வ பூதங்கள் பக்கலிலும் மித்ரர் அமித்ரர் என்னும் கதையற்று ஏகரூபமான அநுகூலபுத்தியைப் பண்ணக்கடவனான ஆஸ்திகனுக்கே பரமபுருஷார்த்தத்தில் ருசியும், அதற்குபாயமாகக் ‘கரவையுகந்தபிரான் அஞ்சல்’ (மாசுச:) என்றருளிச்செய்த வார்த்தையில் த்ருடவிச்வாஸமும் கூடின ஸாத்விகத்ருதியுண்டாகும். இப்படி நிச்சலமான விவேகத்தடியாக உண்டாகும் நிர்வேதத்துக்கு ஒரு பழுதும்வாராது. இது இவனுடைய ஐஹிக ஆமுஷ்மிக ஸம்பந்திகளான ப்ரவ்ருத்திகளுக்கெல்லாம் மிகவும் உபகாரமாயிருக்கும். இவனுடைய இந்திரியங்கள், அயோக்யவிஷயங்களிற் பட்டுப்புக்க வாஸனையைத்தவிர்ந்து, ‘பொங்கேழ் புகழ்கள் வாயவாய்ப் புகர்கொள் வடிவென் மனத்ததாய் அங்கேய்மலர்கள் கையவாய்’ என்றாழ்வார் ப்ரார்த்தித்த ப்ரகாரங்களில் பகவத் ப்ரவணங்களாய், ‘இங்கே திரிந்தேற்கிழுக்குற்றென்’ என்னும்படி இச்சரீரவாழ்க்கையே இவனுக்கு ஏற்றத்தைக் கொடுக்கும்படி பண்ணும். ‘நஹி கஸ்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத். கார்யதே ஹ்யவஶ: கர்ம ஸர்வ: ப்ரக்ருதிஜைர் குணை: ||’ (ஒன்றுஞ்செய்யாமலிருப்பவனொருவனுமில்லை, ப்ராக்ருதியின் குணங்களானவை எவனையும் தன்னையறியாமலே ஓரோர் கார்யங்களைத் துவக்கும்படி செய்கின்றன) என்றார் ஸ்ரீகீதாசார்யன். சாஸ்த்ர உபதேசமுகத்தாலே ஹேயோபாதேய பராமர்சம் செய்து சேஷபூதனான தன் ஸ்வரூபத்துக்கெடுத்த கிரிசைகளில் இந்திரியங்களையும் மனத்தையும் செலுத்துகிறவனுக்கு, மற்றவர்களுக்கு ‘அநந்தக்லேசபாஜநம்’ (எண்ணிறந்த துக்கத்துக்கிருப்பிடம்) என்றிருக்கும் இவ்வுலக வாழ்க்கையே, பேரின்பமாகுமென்னத்தட்டில்லை. இம்மனோபாவத்தையுடைய ஆஸ்திகனுக்குச் சரீரயாத்திரை ஆத்மயாத்திரைக்குப் பரிகரமாய் ஸுகரூபமாகவேயிருக்கும்; கொண்ட பெண்டிர் மக்கள் முதலியவர்களும், ஜன்மாந்தர ஸுக்ருத விசேஷாதிகளாலே வரும் செல்வமும், இவன் இதத்திலேதுகூடியிருக்கும்

பரமபுருஷார்த்தமாகிற பகவத் பாகவத கைங்கர்யங்களில் இவனோடு கூட உதவியாகவிருந்து ஈடுபட்டு இவனுக்குப் 'பிறந்தார் உயர்ந்தே' என்றபடியே இஸ்ஸம்ஸார மண்டலத்திற் 'பிறந்துவைத்தே அயர்வறுமமரர்களுக்கு மேற்பட்டவராவ' ரென்று கொண்டாடப்படும் பெருமையையும் வாங்கித் தரும். இவற்றையெல்லாம் நினைத்து ஸ்ரீதேசிகன் தத்வத்ரய சிந்தனாதிகாரத்தின் முடிவில் 'உபாயார்த்தேஷு ஶ்ரவணம் த்ரிவர்கே நிரபேக்ஷதா । கரணத்ரய ஸாரூப்யம் இதி ஸௌக்ய ரஸாயநம் ॥' என்றருளிச்செய்தார். இதன்பொருள்:— ஸத்வஸ்தர்களுக்கு ஸௌக்யத்தைக்கொடுக்கு மருந்தொன்றுண்டு. அந்த ரஸாயநம் மூன்று சரக்குகள் சேர்ந்தது. அவசியம் அறியவேண்டிய அர்த்தங்களைக்கடுக ச்ரவணம் பண்ணுவது ஒன்று. நான்காவது புருஷார்த்தமாகிய மோக்ஷத்தில் அபேக்ஷைபிறந்து தர்மார்த்த காமங்களாகிய மற்றவைகளில் ஆசையற்றிருத்தல் இரண்டாவது. (இதனால் தன்ப்ரயத்னமும் அபேக்ஷையுமின்றியே வரும் காமபோகாதிகளை 'ப்ராரப்தத்தின் தனிசு தீருகிறதென்று' விலக்காதே அநுபவிக்கக்குறையில்லை.) மூன்றாவது சரக்கு, மனோவாக்குக் காயங்களாகிய (உள்ள முரை செயல் என) மூன்று கரணங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒத்திருத்தல் என்று. இக்குணங்கள் மூன்றும் ஒருவனிடத்தில் சேர்ந்திருந்தால், அவனுடைய ஆநந்தந்தான் அளவிலடப்படுமா? அவன்மஹாத்மா என்னக்குறையுமுண்டோ? இம்மஹாபுருஷனொருவனிருக்கும்ஸமூஹத்துக்கு அவன் வழிகாட்டியாவதிலும் ஸம்சயமுண்டோ? இவனைக்குறித்தே ஸ்ரீகீதாசார்யன், 'ஆபூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டம் ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிசந்தி யத்வத் । தத்வத்காமா யம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே ஸ சாந்திமாப்நோதி ந காமகாமீ ॥' (நிறைவையும் ஓரே நேர்மையையும் கொண்டுள்ள ஸமுத்ரத்தில் ஆற்று ஜலங்கள் எப்படித் தாமே ப்ரவேசிக்கின்றனவோ, அப்படிப் புகுந்தாலும் புகிராவிட்டாலும் ஸமுத்ர ஜலமானது எப்படித் தன் நிலைமையில் ஒருவித மாறுதலுமின்றி அசலமாய் நிற்கின்றதோ, அப்படியே கண்டுகேட்டுற்று மோந்துண்ணும் ஐங்கருவிகண்ட வின்பங்களும் துன்பங்களும் புகுந்தாலும் புத்திமானாகிய எவனிடத்தில் அவை ஒருவிதமான விகாரத்தையு முண்டாக்க ஸமர்த்தங்களாக வில்லையோ, அவனே பரமயோகி, அவன் தான் உத்தமமான சாந்தகுணத்தை யடைகிறான்; எவன் அவைகளினால் விகாரத்தை யடைகிறானோ அவனுக்கு மோக்ஷோபயோகியான சாந்தியில்லை) என்றருளிச்செய்தார். இந்த நிஷ்டையைத்தான் 'ஸ்திதப்ரஜ்ஞா' என்றும், 'ப்ராஹ்மீ ஸ்திதி:' (ப்ரும்மத்தை யடைவிக்கும் நிலை) யென்றும் அடுத்தாற்போல் கூறியருளினார். 'விசிஷ்ட தர்மசாஸ்த்ர' மென்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ தர்மங்களை யெடுத்துரைத்த சாண்டில்ய பகவானும் 'பஞ்சேந்த்ரியஸ்ய தேஹஸ்ய புத்தேஶ்ச மநஸஸ்ததா । த்ரவ்யதேசக்ரியாணாம் ச ஶுத்திராசார இஷ்யதே ॥ வக்ஷ்யமாண ஸர்வதர்மஸ்ய ஶ்லோகோऽயம் ஸூத்ரித: ॥' (பஞ்சேந்திரியங்களை யுடைய தேஹம், புத்தி, மனது, த்ரவ்யம், தேசம், க்ரியை, இவைகளின் சுத்திதான் ஆசார மென்பது. இனிச்சொல்லப்போகிற தர்மங்க ளெல்லாவத்றிற்கும் இந்த ச்லோகமானது சுருக்கமான ஸூத்ர மெனப்படும்' என்று சுட்டிக்காட்டினன்.

இப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலைமையை 'வானுளமர்ந்தவர்க்கும் வருந்துவரும்' நிலையென்னத்தட்டில்லை. தாபத்ரயங்களின் தீவ்ரங்களான அபிகாதங்களொருபக்கமிருக்க, ஸம்ஸர்க்க வசத்தாலும், அர்த்தகாமங்களில் ஆத்திரத்தாலும், ஸ்வார்த்த பரதையே மிகுவதாலும், ப்ராயேண ஜநங்கள் 'த்யாஜ்யம் ஸுகம் விஷயஸங்கமஜந்ம பும்ஸாம் து:கோபஸ்ருஷ்டமிதி மூர்கவிசாரணைஷா' (விஷய ஸங்கத்தினால் உண்டாகும் ஸுகம் துக்கத்தோடுகூடியதாகையால் அதைத் தள்ளிவிட வேண்டு மென்பது மூடன் பேச்சாகும்) என்று சார்வாகன் சொன்ன மார்க்கத்திலீடுபட்டு 'யாவஜ்ஜீவேத் ஸுகம் ஜீவேத் ருணம் க்ருத்வா க்ருதம் பிபேத்' (நின்றநாள் ஸுகமாக வாழவேண்டும்; கடன்வாங்கியாவது நெய்யாகவே புஜிக்கவேண்டும்) என்றவன் காட்டிய புருஷார்த்தங்களிலேயே பொழுதைக்கழிக்கின்றவர்களாகையால், கீழ்ச்சொல்லிய ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த விஷயமான விவேகத்தோடுகூடிய வைராக்கிய நிஷ்டை அவர்களிடத்தில் காணப்படுவது அரியதாய்விட்டது. ஆயினும் அனாதியான ஸம்ஸ்கார விசேஷத்தாலும் நமது அத்யாத்ம சாஸ்த்ரத்தின் ப்ரபாவத்தினாலும் மாக்ஸ்முலர் (Max Muller) முதலிய பாச்சாத்ய விமர்சகர்கள் நிர்ணயித்தபடி அல்பாயாஸத்தினாலேயே வாழ்நாளைச் ஸுகமாக கழிக்க யோக்யமாக நம்தேசத்தின் ஸந்நிவேசங்கள் சீதோஷ்ண ஸ்திதிகள் (Physical Features and climate) முதலியவை யிருப்பதாலும், ஸர்வோத் க்ருஷ்டமான தானுளனுயுக்கும் தரமிங்கு நமக்குளதே' என்று ஸ்ரீதேசிகன் அநுக்ரஹித்தபடி, இந்நிஷ்டைக்கு இடையூறுகள் பலவுண்டாயிருந்தும், அதிலீடுபட்டுச் சந்தோஷிக்கும் உத்க்ருஷ்டமான ஸ்வபாவம் நம்மவரை அடியோடு விட்டுவிடவில்லை யென்று காணலாம். இதன் உண்மையைச் சிறிது அறிந்த காந்தியென்னும் மஹான், ப்ராம்மணரைப் பற்றி எழுதிய தொன்றில் 'தாரித்ரயத்தைப் பரமப்ரயோஜனமாக உகந்த ஜாதியார் ப்ராம்மணரைத்தவிர வேறு இவ்வுலகில் ஒருவரையும் காணேம்' என்று விஸ்மிதரானார்! இந்து தேசசரித்திரத்தை ஆராய்ந்தால், மஹாப்ரளயத்துக்கொப்பான கஷ்டங்கள் நாட்டிற்குப்பல உண்டாயிருந்தும், 'கத்திவேண்டுமா கொரான் வேண்டுமா' என்ற மாதிரியான ஆபத்துக்களுக் குள்ளாயிருந்தும், நம்மவர்கள் ஜ்ஞாந

மூம் ஸம்ஸாரக்யமுமே பெருந்தனங்களென்று துணிந்து நமது ஸ்வரூபத்தை ஸம் ரக்ஷித்து நம் வரையில் ஒப்படைத்திருக்கின்றார்கள் என்பது நிஸ்ஸந்தேஹமாய் விளங்கும். இதன் பெருமையையும் அருமையையும் நாமுணர்ந்து நம் நடத்தையில் அவற்றைப் பொருள்படச் செய்து நம்பின்னோரிடத்தில் ஒப்புவைக்க வேண்டியது நமது கடமையல்லவா? இவ்விஷயத்தில் நமது முயற்சிகள் போதுமானவைகளா? நம்மாலியன்றதைச் செய்தாய்விட்டதா? என்று ஆலோசனைசெய்து உசிதமான ப்ரவ்ருத்திகளி லிறங்கவேண்டியதை ஆஸ்திகர்கள் ஒவ்வொருவரும் மிகுந்த கவலையுடன் கவனிக்க வேண்டும்.

(இன்னும்வரும்.)

புஸ்தகவிமர்சம்.

[பத்ராதிபர்.]

1. நிகமபரிமளம் (சென்னை மவுண்ட்ரோம் போஸ்டு, ஸ்ரீசடகோப நிலயத்தில் ப்ரசுரமாகிறது.) இதைப்பற்றிய விளம்பரம் தீபிகையின் ஆனிமீ (ஆனிமீ?) ஸஞ்சிகையில் வெளிப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதில் அபேக்ஷிதங்களான தகவல்களெல்லா மிருக்கின்றன. இங்கு நாம் முக்கியமாய்க் குறிப்பிடவேண்டிய அம்சம் என்னவென்றால்:—நிகமபரிமளத்தில் வெளியாகும் க்ரந்தங்களில், ஸ்ரீ ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயத்துக்குத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பும், மற்றவைகளுக்குத் தமிழ் வ்யாக்யானங்களும் செய்தருளுபவர் திருவஹீந்திரபுரம் பகவத்விஷயம் வித்வான் ஸ்ரீ. உப. வே. சேட்டலூர் நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமி என்பதொன்றே. இந்தஸ்வாமி அநந்ய ப்ரயோஜநமாக ஸ்ரீபகவத்கீதை (கீதார்த்தஸங்க்ரஹ தாத்பர்ய சந்த்ரிகை முதலியவையுடன்), ஸ்ரீ ஸ்தோத்ர ரத்நம் (ஸ்ரீதேசிகன் வ்யாக்யானத்துடன்). கத்யத்ரயம், முதலிய மஹத்தான க்ரந்தங்களுக்குத் தமிழ்மொழி பெயர்ப்புகளும், ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்துக்குத் தமிழ் வ்யாக்யானமும் எற்கனவே செய்தருளி அவை ப்ரசாரத்தி லிருப்பது ஆஸ்திகர்களுக்கெல்லாம் தெரிந்தவிஷயம். உபயவேதாந்தங்களிலும் அத்வி தீயமாய் அதிகரித்து ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களை வெகுகாலமாய்ப் பலமுகங்களில் ப்ரவசனம் செய்து வருவதினால், வேதாந்த க்ரந்தங்களுக்கு வ்யாக்யானம் செய்ய இந்த ஸ்வாமிக்கு ஒரு அஸாதாரணமான யோக்யதை ஏற்பட்டிருக்கிற தென்பதை யாவரும் ஒப்புவார்கள். காலத்தையும் ஜநங்களுடைய நன்மையையும் உத்தேசித்து வ்யாக்யானங்களைத் தமிழில் எழுதியிருப்பது மிகவும் உபகாரகமான விசேஷம்.

இந்த க்ரந்தங்களில் பெரிய திருமொழியின் வ்யாக்யானம் திருவாய்மொழியின் ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யானத்தைப்போல் அதிக ஸங்க்ரஹமாயும், சாஸ்த்ர பரிசய மில்லாதவர்களுக்குக் கொஞ்சம் கடினமாயு மிருப்பதால் அதை யநுஸரித்துப் பாட்டுக்குப் பதவுரையும் வ்யாக்யானத்துக்கு விவரணமும் இந்த ஸ்வாமியினால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இவை அவசியம் வேண்டியவைகள் என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ?

இந்த ஸ்வாமியினால் ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டிருக்கும் க்ரந்தங்களில் ஸ்ரீதேசிக ப்ரபந்தத்தில் அதிகார ஸங்க்ரஹம், கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம், அம்ருதரஞ்சநியில் பலபாட்டுக்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவ தினசரி, மும்மணிக்கோவை, முதலியவைகளுக்கு வ்யாக்யானங்கள் வந்துவிட்டன. மீதியிருப்பவைகளுக்கும் நிகமபரிமளத்தின் மூலமாய் வ்யாக்யானங்களை வெளியிட்டு ப்ரபந்த வ்யாக்யானத்தைப் பூர்ணமாக்க உத்யோகித்திருப்பது ஸம்ப்ரதாய நிஷ்டர்களுக்கு மிகவும் ஆஹ்லாதகரமான விஷயம்.

க்ரந்தங்களின் சீர்மையையும் அருமையையும் நன்குணரும் ஆஸ்திகர்கள் வெகுபெயர்கள் நிகமபரிமளத்துக்குச் சந்தாதாரர்களாகச் சேர்ந்து இம்மஹா கைங்கர்யத்தைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதும் அதிகம் தான். ஆயினும் வ்யாகாதங்கள் நிரம்பிக்கிடக்கும் இக்காலத்தில் ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களில் கவனம் குறைந்திருப்பதினால் இங்ஙனம் ஜ்ஞாபிக்கத் துணிந்தோமே யன்றி இத்தகைய ஸ்வாமிகளின் க்ரந்தங்களை விமர்சிக்கும் அதிகாரம் யாரோசிலர்க்குத்தான் உண்டென்பதை நாம் நன்றாய் அறிவோம்.

2. ஸ்ரீக்ருஷ்ணக்ஷேத்ர மாஹாத்ம்யம் (திருக்கண்ணபுரஸ்தலபுராணம்) ஸ்ரீபாத்மபுராணத்திலடங்கிய தென்னப்பட்ட இப்புராணத்தை, வித்வான் ஸ்ரீ. உ. வே. திருவேங்கடாசார்யஸ்வாமியால் மொழிபெயர்ப்பித்து, மூலத்தையும் மொழிபெயர்ப்பையும் திருவாரூர் ஸ்டேஷனுக்கடுத்த புலிவலம் க்ராமத்திலிருக்கும் ஸ்ரீ. உ. வே. ராகவய்யங்கார் ஸ்வாமி பகவத் கைங்கர்யரூபமாக ப்ரசுரம் செய்வித்திருக்கிறார். இதற்கு ஓலை ஸ்ரீகோசங்கள் கூட ஜீர்ணமாய் விட்டதாகவும், திருக்கண்ணபுரம் ஸந்நிதி அர்ச்சக ரொருவரிடம் மாத்திரம் ஒரு ப்ரதி யிருந்ததை ஸ்ரீ. ராகவய்யங்கார் ஸ்வாமி வாங்கித் தன்செலவில் அச்சுப்போட்டு வைத்ததாகவும் தெரிகிறது. மேலும் இப்புத்தகம் விற்றுவரும் தொகைகளை அந்த ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஸௌரிராஜனுடைய கைங்கர்யங்களுக்கே உபயோகித்துவருகிறார் என்று அறிகிறோம். பெருமாளுக்குச் சிலையிலங்கு பொன்னாழி என்னும்படியான தங்க ஒன்றை ஏற்கனவே பண்ணி ஸமர்ப்பி வித்திருக்கிறார். கவச கைங்கர்யமும் நடந்திருக்கிறது. இந்த ஸ்வாமியின் இவ்வித அபிநிவேசத்தைக் கேட்பவர்கள் மனதாரச் சந்தோஷிக்கத் தட்டில்லை.

தமிழ்மொழி பெயர்ப்பானது மூலத்தை ஒழுங்காயும் விடாமலும் அநுஸரித்திருப்பதுமன்றி மிகவும் தெளிவான எளிய நடையி லெழுதப்பட்டிருக்

கிறது. மொழிபெயர்ப்பு என்னும் ஆகாரம் அதிகமாய்த் தலையெடாமல் ஸ்வதந்த்ர க்ரந்தம் மாதிரியாகவே வாக்யரசனைகள் இனியவையா யமைந்திருக்கின்றன. இந்த க்ஷேத்ரமென்னுமட்டு விசேஷ அபிமானமில்லா திருந்தாலுங்கூடத் தமிழ் பாஷையி லபிமான முள்ளவர்கள் இப்புராணத்தைப் படித்துக் களிக்கக் குறையில்லை. இதைப் பள்ளிக்கூடங்களில் வாசக புஸ்தகமாக உபயோகப் படுத்தினால் மிகப்பயன் உண்டாகு மென்று நினைக்கிறோம். புஸ்தகங்களும் புஸ்தக வ்யாபாரிகளும் கணக்கற்றிருப்பதினால் நாகதாளிப்பயிர் நிலத்தைக் கவருவதுபோல் பயனற்றவையும் விபரீதங்களுமான கதைப்புத்தங்கள் பலவுண்டாகிச் சிறுவர்களின் புத்தியை மழுக்கியும் கெடுத்தும் விடுகின்றன. ஆஸ்திக்ய புத்தியை உண்டாக்கும்படியான புத்தங்களே பையன்களுக்குப் படிப்பிக்கப்பட வேண்டு மென்பதை மறுப்பார்களில்லை.

திருக்கண்ணபுர ஸ்தல புராணத்தைப் படித்ததும், இது பள்ளிக்கூடங்களில் படிப்பிக்க மிக்க ஒத்ததென்று நமது மனதிற்றோன்றிற்று. மூலம் மொழிபெயர்ப்பு இவ்விரண்டுக்குமாக விலை அணா 8 மாத்திரம்தான். இதை வாங்குகிறவர்கள் அதன் விலைக்கு மேற்பட்ட பிரதி ப்ரயோஜநத்தை யடைவதுடன், ஸ்ரீ ஸௌரிராஜன் கைங்கர்யங்களிலும் ஸம்பந்தப்படும் விசேஷ பலத்தையுமடைகிறார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

3. ஸ்ரீராமாயணம் (தமிழ், சௌ. ரா. கி. ரங்கநாயகியால் இயற்றப்பட்டது.) இவ்வளவு சீக்கிரத்தில் இதன் இரண்டாம் பதிப்பு வெளியாய் விட்டதென்பதே இப்புத்தகத்தின்பெருமையைக் காட்டுகின்றது. வெகு பள்ளிக்கூடங்களில் இதைப்பாடமாக வைத்திருக்கின்றார்கள் என்பதைக்கேட்க மிக்க ஸந்தோஷிக்கிறோம். தமிழ்போதிக்கப்படும் எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இதுவெகு சீக்கிரத் திலிடம்பெருமென்றுநம்புகிறோம்.

4. ஸ்ரீ மஹாபாரதச் சுருக்கம் - ஆதிபர்வம்—(தஞ்சை ஜில்லா சேங்காலிபுரம் ப்ரும்மஸ்ரீ வா. பஞ்சாபகேசய்யரால் எழுதப்பட்டது.) இப்புத்தகத்தின் பிரதி ஒன்றை வரப்பெற்றோம். அநாதிகாலமாக நம்பூர்வர்கள் சேமித்து வைத்து நமக்கொப்படைத்த மஹாநிதிகளில், ஐந்தாவதுவேத மென்று புகழப்பட்ட ஸ்ரீமஹாபாரதம் ஒன்று. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்று வகுக்கப்பட்ட புருஷார்த்தங்க ளனைத்தையும் பெறும் மார்க்கங்களும் ப்ரகாரங்களும் இவ்விதிஹாஸத்தில் தெளிவாய்ச் சொல்லப்படுகின்றன வென்பது ப்ரஸித்தம். பண்டிதரும் பாமரரும் உள்பட அனைவரும் மஹாபாரத வ்ருத்தாந்தங்களையறிய ஆவலுள்ளவர்களா யிருக்கிறார்கள் என்பதும் நிச்சயம். ஆகையால் தமிழ் பாஷையில் எல்லாரும் அறியக்கூடிய எளிய நடையில் மஹாபாரதத்தை 'மூலத்திலுள்ளபடியே வரிசையாயும் கதைகளிலதிக அவச்ய மில்லாதபாகங்களைச் சுருக்கியும், தர்மங்களையும் ஆசாரங்களையும் சொல்லுமிடத்தே அவசிய முள்ளவைகளை விடாமலு மெழுதப்பட்ட' ப்ரும்மஸ்ரீ பஞ்சாப கேசய்யருடைய புஸ்தகம் பகுஜனங்களுக்கு உபகாரகமா யிருக்கு மென்னத் தட்டில்லை. இந்த ப்ரதிஜ்ஞையின்படியே புத்தகம் எழுதப்பட்டிருப்பதை, அதைப்படித்து அறிந்து கொண்டோம். மற்றப்பர்வங்களைவிட ஆதிபூர்வத்தில் கிளைக்கதைகள் அதிகம். பாண்டவர்களின் சரித்ராரம்பத்துக்கு உபோத்காதமாகவே அநேக அத்யாயங்களிருக்கின்றன. இவற்றை யெல்லாம் சுருக்கி ஒழுங்காக ஒன்று சேர்த்துக்கொண்டு வருவதில் அய்யரவர்கள் திறமைகாட்டியிருக்கிறார். இவ்வண்ணமே மற்றப்பர்வங்களையும் ஸங்க்ரஹித்து அவர்வெளியிடும்படி மஹாபாரதக்கதையைப் பூரணம் செய்வித்த ஸ்ரீகண்ணபிரானே அய்யரவர்களுக்குக் கருள்புரிவாராக.

5. ஸம்ஸ்க்ருதாவதாரః - அல்லது ஸம்ஸ்க்ருத முதற்பாடம். (பட்டுக்கோட்டை போர்டு ஹைஸ்கூல் ப்ரதம ஸம்ஸ்க்ருத உபாத்யாயர் ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீசைல தாதாசார்ய ஸ்வாமியால் இயற்றப்பட்டது.) இப்புத்தகம் தேவநாகரி லிபியில் ஸமஸ்த வித்தியார்த்திகளுக்கும் உதவும்படி அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்வாமி தன் அநுபவத்தினால் அறிந்த முறையை முன்னிட்டே வித்யார்த்திகளின் க்ரஹண சக்திக்கிணங்க அவர்களுக்கு உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்துக்களிலாரம்பித்து ஸமஸ்க்ருத பாஷைக்கு இன்றி யமையாதவையான ஸம்யுக்தாக்ஷரங்களைப் பூர்ணமாகப் போதிப்பித்துப் பிறகு இரண்டெழுத்துக்கள் முதலியவை சேர்ந்த பதங்கள் அடங்கிய பாடங்களை வரிசையாய்ச் சேர்த்து, க்ரமேண வசநருபங்களான பாடங்கள், கடிதம் எழுதும் முறை, இவைகளைக் கற்பித்துக்கடைசியில் காவ்ய பாடத்துக்கு அவர்களைக்கொண்டுவந்து விடுகிறார். இந்த முறை பாஷையில் பரிசயத்துக்கு மிகவும் ஏற்றதா யிருக்கிறது. இதி லடங்கியிருக்கும் கதைகள் நினைத்தபடி உண்டாக்கப்படாமல் புராணங்களி லிருந்தும் மஹா காவ்யங்களிலிருந்தும் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன வென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வளவு உபயுக்தாம்சங்களையுடைய இப்புத்தகத்தைப் பெரும்பாலர்கள் ஆதரிப்பார்கள் என்று நம்புகிறோம். அப்படி நேர்ந்தால் இதன் அடுத்த பதிப்பானது தமிழ்மொழி பெயர்ப்புடன் வெளிவரக்கூடுமென்று நினைக்கிறோம். இப்புத்தகத்தின் கடைசியில் சுருக்கமாக இங்கிலீஷில் அரும்பதங்களுக்கு அகராதி ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது இங்கிலீஷ் படிப்பிக்கப்படும் பள்ளிக்கூடங்களில் உபயோகப் படுமாயினும், ஸர்வரும் அதிகரிக்கக்கூடிய தேசபாஷையில் பூர்ணமான அர்த்தங்களுடன் புஸ்தகம் ப்ரசுரிக்கப்படக் கூடுமானால், அது அத்யந்தம் ப்ரயோஜநகர மென்பதை யாவரும் ஒப்புவார்கள்.

ஆஸ்திகர்களுக்கு ஓர் விஜ்ஞாபநம்.

தேசகார்யங்களின் கதியையும், நம்மவர்கள் இன்னும் பணமே ப்ரதாநமென்று பழைய வைராக்யத்தைமறந்து ஸ்வதர்மத்தையும் மறந்து நீசவ்ருத்திகளை யவலம்பித்துக்கொண்டிருக்கிறதையும், கவனித்தால் நம்மபிமாநிகளின் மனம் புண்படுகின்றது. வயிறு வளர்ப்பதர்க்காக நாம் இவ்விதம் செய்யவேண்டியிருக்கிறதென்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பதிலும் மற்றவர்களுடன் வாதாடுவதிலும் ப்ரயோஜநமில்லை. ‘ஸ்வதர்மே நிதநம் ஶ்ரேய:’ (தன்தர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதினால் நாசமடைந்தாலும் அது ச்ரேயஸ்ஸாகும்) என்று உணர்ந்து எல்லாவற்றையும் த்யாகம்செய்து, ‘த்யாகேநைகே அம்ருதத்வமாநஶு:’ (த்யாகமொன்றாலேயே) அம்ருதத்வத்தையடையவேண்டும். இந்த உந்நதபதவிக்கு நம்மவர்களை ஆரம்பம் முதல் சிக்ஷித்துப் பழக்கப்படுத்திச் செய்து காட்டினாலொழிய கதியில்லை. உதரபூர்ண வ்ருத்திகளுக்காக மற்றஜாதியாருடன் நம் புத்தி சாதுர்யத்தால் போட்டி போட்டு ஜயித்துச் சம்பாதித்து விடவேணுமென்று எண்ணுவது பலிக்காது. பலித்தாலும் அந்தத் தசை வெகு நீசதசையாகும். இது விஷயத்தை நம்மவர்கள் நன்றாய் உணர்ந்து உத்யோகங்களெல்லாவற்றையும் பரித்யாகம் செய்து தாங்கள் தாரித்ரியபூஷணர்களாய் நடந்துகொண்டு பாலர்களையும் அதேஸ்திதிக்குத்தயார் செய்துகொண்டு ப்ரும்ம வித்யையும் பகவத்கைங்கர்யத்தையுமே பரமார்த்தமாக நாம்கொண்டு நடக்கத்தயாராக உடனே ஏற்பாடு செய்யாமல், இன்னும் உத்யோகங்களுக்குச் சண்டைபோட்டுக் கொண்டிருப்போமானால் அது புருஷார்த்தமில்லையென்கிற ஸத்யஸ்திதி தவிர, அச் சண்டையிலும் நாம் அடிபட்டு ஸ்வதர்மமும்போய் உத்யோகமும் கிடையாமல் ஸ்வதர்மத்திலும் கொஞ்சமும் அபிநிவேசமில்லாமல் கெட்டுப்போய், ஒருக்கால் ப்ராம்மணஜாதியே இல்லாமற்போய்விடும்படியான காலம் நேர்ந்தாலும் நேரிட்டுவிடலாம் போலிருக்கிறது. கொஞ்சம் வயதான நம்மிற்சிலர் ஏதோ உத்யோகங்களிலிருக்கிறதை நினைத்துக்கொண்டு அதை விடாமற்பிடித்துக்கொண்டு நம் ஸந்ததிகளிலும் அதே ஆசையையும் அதற்கேற்ற நடவடிக்கைகளையும் வ்ருத்திசெய்து வருவோமானால், நாம் பிழைத்திருந்தால் நம்காலத்திலேயே நமது ஸ்திதிக்குச்சோகிக்கும்படியான நிலைமை வந்துவிடும். நம்முடைய ஸித்தாந்தங்களை நமக்கு வேண்டியபடி சொல்லிக்கொண்டு இன்னும் த்ரவ்யபரர்களாகவே நாமிருந்து வருகிறோம். பரமவைதிகர்களே அப்படியிருந்து வந்தால் மற்றவர்களைப்பற்றிக் கேட்பானேன்? இவைகளையெல்லாம் அங்கங்கே கண்டநம் செய்து நமது ஸமூஹத்தைச்சரியான அஸ்திவாரத்தின்பேரில் கட்டும்படியான ஸத்புத்தியையும் எம்பெருமான் நமக்கெல்லாருக்கும் கொடுக்கும்படி ப்ரார்த்திக்கிறேன்.

த்வாரகை,
மதுரை. }

எஸ். டி. கிருஷ்ணய்யங்கார்,

ஸ்ரீயை நம:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவாரூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபை.

இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபையின் 5-வது வருஷோத்ஸவத்தை இந்தப்புலிவலம் திருவேங்கடமுடையான் ஸன்னிதியில் நடத்தும்படியாக சேர்ந்ததில் ஸபையை நிர்வஹிக்க அக்கிராஸநாதிபதியையும், ஸபையை உபந்யாஸங்களால் அலங்கரிக்க மகா பெரியவர்களையும், ஸபையின் அங்கத்தினர்களையும் மற்றுமுள்ள ஸ்வாமிகளையும் ‘ஸ்வாகதம்’ என்று எழுந்தருளப்பண்ணி விண்ணப்பம் ஸமர்ப்பிக்கும் கைங்கர்யத்தை ஸ்வாமிகள் அடியேனுக்கு நியமித்திருக்கிறார்கள். அடியேன் எவ்வித வித்தியாப்பியாஸமுமில்லாதவன். பெரியவர்களை உகப்பிக்க ஞானம் அநுஷ்டானம், வாக்ஸாமர்த்திய முதலிய எவ்விதயோக்யதையுமில்லாதவன். அப்படியிருந்தும் பாகவதநியமனப்படி நடக்காவிட்டால் பாகவத அபசாரமேற்படுமேயென்ற பயம், பாகவதநியமனமே காரியத்தைத் தலைக்கட்டிவைக்குமென்ற நம்பிக்கை, வாசாகைங்கர்யத்தில் பிழைகளிருந்தாலும் அவைகளை ஸ்வாமிகள் அபிமானிப்பார்களென்ற தைரியம், இவைகளை அவலம்பித்துக்கொண்டு அடியேன் இந்த கைங்கரியத்தில் ப்ரவர்த்தித்திருப்பதால் அடியேன் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து செய்யும் விண்ணப்பத்தை ஸுதவசனமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி க்ஷமித்தருளப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

ஸபையின் அமைப்பு.

இந்த திருவாரூர் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபையானது பிங்களவருஷத்தில் ஆரம்பமானதாகும். பிங்களவருஷம் உடையவர் திருவவதாரவருஷமானதால் உடையவருடைய ஸித்தாந்தமுள்ளவரையில் இத்தஸபையானது செழித்தோங்கி பிரகாசித்து வருமென்பது நிச்சயம். ஒரு நல்ல காரியத்தை யாரம்பிப்பதாயிருந்தாலும், ஒரு பலவிருக்ஷத்தை யுண்டுபண்ணுவதாயிருந்தாலும் அதை ஆரம்பித்து ஸ்தாபித்தவர்களுடைய திருவுள்ளத்தையும் அந்தக்கால விசேஷத்தையும் பொறுத்த அவைகள் தினேதினே விருத்தியாகுமென்பது ஸித்தாந்தம். திருவாரூர் பகுகாலமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளியிராத ஊராகவிருந்தாலும் உத்யோகார்த்தமாக சிலஸ்வாமிகள் கொஞ்சகாளாக எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். இந்தப்பெரிய சைவக்ஷேத்திரத்தில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபையை ஸ்தாபிக்கும்படியான பாக்கியம் அப்போது ஸ்தலாதிபதியாயிருந்த ஸ்ரீ. உ. வே. K. K. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் ஸ்வாமிக்குக்கிடைத்தது. அது முதல் இந்த ஸபை லோகோபகாரமாக நடந்துகொண்டு வருகிறது. ஸபையை ஸ்தாபிப்பது கொஞ்சசிரமமானாலும் ஸ்தாபித்தபிறகு அதைக்குறைவற நடத்தி விருத்திக்குக்கொண்டுவருவது பொருப்பேற்ற காரியதரிசிக்கு பெரிய சிரமமாகும். ஒரு காரியதரிசி சிலகாலம் பார்த்துவந்தபிறகு வேறுயாராவது ஒருவர் நியமிக்கப்படுவதுண்டு. இந்த ஸபையை வளர்த்து வருவதற்கு இந்தஸ்வாமி தான் சரியான அதிகாரி. அவரால்தான் இவ்வளவு நல்ல பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்வாமிதான் பல்லாண்டு பல்லாண்டாக எழுந்தருளியிருந்து நடத்திவரவேண்டுமென்று எல்லாராலும் கொண்டாடப்பட்டுவரும்

ஸ்ரீ. உ. வே. T. ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் (திருவாரூர் கவர்ன்மெண்டு ஸ்கூல் உதவி உபாத்தியாயர்) ஸ்வாமியின் சிரத்தையும் ஊக்கமும் ரொம்பவும் ஸ்லாகிக்கத்தக்கது.

ஸபையின் ப்ரயோஜனம்.

கங்கையிற் புனிதமாகிய காவிரிபாயும் இச்சோழநாட்டில் 40. திவ்யதேசங்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ருத்தியுள்ள பலகிராமங்களுமிருக்கின்றன. நியாயமாகப் பார்க்குமிடத்தில் ஒவ்வொரு திவ்யதேசத்திலும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஸம்பிரதாய ஸபைகள் நடத்திவரவேண்டியது அவசியமாகும். கொஞ்சகாலத்தில் அவ்விதமாகவே பல ஸபைகள் ஏற்படும். இப்போது சிற்சில ஸபைகள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் இந்த ஸபை நடத்திவருவதுபோல் எந்தஸபையுமில்லை யென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லலாம். மற்றஸபைகள் வருஷத்துக்கு ஒருதரம் உத்ஸவகாலமோ திருநக்ஷத்திரகாலமோ இவைகளில் கூட்டப்பட்டு பரீக்ஷைகளும் வாக்யார்த்தங்களும் உபந்யாஸங்களும் நடத்தி ஸம்பாவனைகள் செய்துவருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஸபைகளை வித்வான்களையும் பெரியவர்களையும் ஆதரிக்கும் ஸபையென்று சொல்லவேணும். இந்தஸபை அத்தன்மையுள்ளதன்று. பலபெரியவர்களாலும் வித்வான்களாலும் அபிமானிக்கப்பட்ட ஸபையாகும். மேலும் பிரதிவாரத்தின் முதற்கிழமையிலும் பிரவசநங்களும் காலக்ஷேபங்களும் தவராது நடந்து வருகிறது. மற்ற ஸபைகளில் ஸம்பாவனைப்பெறுகிற வித்வான்களும் பெரியவர்களும் ஸம்பாவனையில்லாமல் திருமேனியின் சிரமத்தைப்பாராமல் எழுந்தருளுகிற தூரத்தைக்கணிசியாமல் இந்த ஸபையின் உபந்யாஸத்துக்கு எழுந்தருளுகிறார்கள். இந்த ஸபையின் லக்ஷியமானது ஸம்பாவனையால் வித்வான்களைப் பெருக்குவதன்று. ஸம்பிரதாய உபந்யாஸங்களையும் காலக்ஷேபங்களையும் நடத்தி அதைக்கேட்டு நாட்டார் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்வதையே முக்கியமாகக் கொண்டது. காலக்ஷேபங்களையும் உபந்யாஸங்களையும் கேட்பதே புருஷார்த்தமென்பதை நம்பெருமாள் தானே அனுஷ்டித்துக் காட்டியிருக்கிறார். ஆனதால் நம்பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்துக்குப் பாங்கானதாகும் இந்த ஸபை. அப்படி இந்த ஸபைக்கு ஏற்படும் இவ்வளவு பெருமையும் ஸ்வாமிகளால்தான். திருக்குடந்தை ஸ்வாமியும் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்வாமியும் இன்னும் சில திருநக்ஷத்திரங்கள் எழுந்தருளியிருந்தால் இந்த ஸபைக்கு ரொம்ப ஆதரவாகவிருக்கும். இந்த ஸந்தர்ப்பத்தில் திருக்கண்ணபுரம் பட்டப்பா ஸ்வாமியைப்பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை. அந்த ஸ்வாமி இந்த ஸபையில் ஸாதாரணநாளில் ஒரு உபந்யாஸம் செய்தருளியது ஸ்லாகனீயமானது. உபந்யாஸம் செய்துவிட்டு ஸபையின் ஸந்நிவேசத்தைப்பற்றி ஸந்தோஷித்து மாஸம் ஒருரூபாய் தான் சந்தா கொடுத்து முக்கிய அங்கத்தினராக எழுந்தருளியிருந்தது அதிலும் ஸ்லாகிக்கத்தக்கது. இவ்விடமிருந்து சென்னைக்கு எழுந்தருளும் ஸ்வாமிகளை, "திருவாரூர் ஸபையில் அங்கத்தினராக சேர்ந்திருக்கிறதா? அப்படிச் சேர்ந்திராமலிருந்தால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முக்கியமான இந்த ஸபையில் உடனே சேரவேணும். சேர்ந்தவிவரம் எனக்குத்தெரிவிக்கவேணும்" என்று வற்புறுத்திவந்தது மகாஸ்லாக்கியமானது.

ஸபையின் வெளி வியாபகங்கள்.

எந்தஸபைக்கும் ஆரம்பித்து ஒருவருஷம் பூர்த்தியானதும் வருஷோத்ஸவம் கொண்டாடுவது வழக்கம். அதுபோல் இந்தஸபைக்கும் முதல் மூன்றுவருஷபூர்த்தி உத்ஸவங்களும் சபை திருவவதரித்த இடமான திருவாரூர் (மடப்புரம்) ஸன்னிதியிலேயே நடந்தது. ஸபைக்கு மூன்று திருநக்ஷத்திரங்களாகி கொஞ்சம் வியாபிக்க ஆரம்

பித்து ஸ்வாமிகளின் நியமனப்படி நான்காவது வார்ஷிக உத்ஸவம் திருக்கண்ணமங்கையில் நடந்தது. திருமொழி 7-ம்பத்து பத்தாம் தசகத்தில் திருமங்கையாழ்வார் பக்தவத்ஸலனுக்கு நூறுதிருநாமம் சாத்தியருளி அவைகளை 2-ம் வேற்றுமையாகப் பிரயோகம்பண்ணி மங்களாசாஸனம் செய்திருப்பதைப் பார்த்தால் அந்த திவ்ய தேசம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டமென்று ஏற்படும். (ஆனால் ஸமீபத்தில் அந்த ஸந்நிதியில் நடந்த திருப்பிரதிஷ்டையில் ஆழ்வார் திவ்ய ஸூக்திகளை பெருமாள் கேட்டருளவேயில்லை.) அந்த ஸன்னிதியில் போன ஸம்வத்ஸர உத்ஸவம் நடந்தபோதே இந்த 5-வது வர்ஷோத்ஸவத்தை இந்த திருவேங்கடமுடையான் ஸன்னிதியில் நடத்தவேணுமென்று தீர்மானம் செய்தபடி இப்போது இங்கே நடக்கிறது. இந்த ஸன்னிதி ஆழ்வார் மங்களாசாஸனமில்லையேயென்று அதிசங்கையுண்டாகும். தான் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் காடு மலையுமாயிருப்பதினால் அல்ப சக்தியுள்ள அநேகர்கள் தன்னைக்கிட்டி ஸேவிக்கமுடியாதென்று பரமகிருபையினால் திருவுள்ளம்பற்றித் திருமலையிலிருந்து எழுந்தருளி இங்கு ஸேவை ஸாதித்தருளுகிறார். பெருமாளை ஸேவித்தால் திருமேனியின் திருவளர்த்தியிலேயே நிச்சயிக்கலாம். திருமலைப்பெருமாளுக்கு ஒரு அவஸரத்தில் உடையவர் ஆசாரியனாக இருந்தாரென்று பெரியவாள் ஸாதிப்பதுண்டு. இந்தப்பெருமாள் - சாபத்தால் புலிஜன்மமெடுத்த ஒருபிராமணன் தன்னை பிரதக்ஷிணம்பண்ணி ஸேவித்து வந்ததனால் திருவுள்ளமிரங்கி அவனை புஷ்கரணியில் நீராட்டிவைத்து ஊர்த்வ புண்ட்ரங்களை ஸாதித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவனாக்கி அவனுக்கு மேல்வீடு தந்தருளியது புராணப்ரஸித்தம். ஸ்ரீவைஷ்ணவனாக்கிய ஸன்னிதியில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்தஸபை நடத்துவது ரொம்பவும் பொருத்தமானதாகும். மேலும் காலக்ஷேப உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு ஜனங்கள் பகவதனுபவம் பண்ணி உஜ்ஜீவிக்க இந்தஸபை ஹேதுவாக இருப்பதற்கு அனுகுணமாக இந்தப்பெருமாள் ஸேவை ஸாதிப்பதனொன்றும் ஒருவிஷயம் வெளியாகும். 'பயம் ஏற்பட்டகாலத்தில் பயப்படவேண்டாம், காப்பாற்றுவோம்' என்ற அடையாளமாக அபயவரத ஹஸ்தமாக இல்லாமல் 'பயம்வருங்காலம் வேண்டாம், பகவதனுபவம் பண்ணி பயமே இல்லாமல் உஜ்ஜீவிக்கைக்கு சேதனன் இறங்கவேண்டிய துறையான திருவடிகள் இதுதான் ஸேவியுங்கள்' என்று இந்தப்பெருமாள் திருக்கை காட்டுகிறது. இந்த விஷயத்தான் அமலனாதிபிரானில் திருப்பாணாழ்வார் பெரியபெருமாளை மங்களாசாசனம் பண்ணுகையில் 'திருக்கமலபாதம் வந்தென் கண்ணினுள்ளன' என்று திருவடியிலேயிருந்து ஆரம்பித்திருப்பது நிரூபணமாகும். அப்படியே பெரியாழ்வாரும் திருப்பல்லாண்டில் 'உன்சேவடி செவ்வி திருக்காப்பு' என்று திருவடியிலேயிருந்து ஆரம்பிக்கிறார். இத்யாதி காரணங்களால் இந்த ஸன்னிதியில் ஸபை நடப்பது ரொம்பவும் தகுதியாகும்.

ஸபையின் உபந்யாஸ நிர்வாகம்.

எந்தக்காரியத்தையும் நிர்வஹிப்பவர்கள் உண்டு. எம்பெருமானுடைய இச்சாமாத்திரத்தினால் லோகம் நடந்துவந்தாலும் பூமியை திக்கஜங்கள் எட்டுத்தாங்குவதாக சொல்லப்படுகிறதுபோல் தர்சனப்பிரவர்த்தகத்துக்கும் எட்டுதிக்கஜங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அஷ்டதிக்கஜங்கள் ஒருபுறமிருக்கத் திருவனந்தாழ்வான் (ஆதிசேஷன்) ஏகதேசமாக பூமியைத்தாங்குவதுபோல அந்த அந்தத்திருநாமம் சாத்தப்பெற்ற ஸ்ரீ. உ. வே. சேஷாத்திரி அய்யங்கார் ஸ்வாமியும், 'சென்றால் குடையாம்' என்பதுபோல் திருவனந்தாழ்வானை (பலராமனை) திருவெண்குடையாகப்பெற்ற கண்ணபிரான் திருநாமம் கொண்ட ஸ்ரீ. உ. வே. கோபாலாச்சாரியர் ஸ்வாமியும் தனித்தனியே இந்த ஸபையை உபந்யாஸங்களால் தாங்கி வருகிறார்கள்.

ஸபை உத்யோகிக்க வேண்டியவைகள்.

இப்படி பாகவதர்களாலபிமானிக்கப்பட்டுவரும் இந்தஸபைக்கு த்ரவ்யஸஹாயமேயில்லை. எல்லாம் பகவத்ஸங்கல்பத்தால் குறைவர நடக்குமென்ற ஈச்வர சுவதந்திரத்தையே இந்தஸபை நம்பியிருக்கிறது. இந்தஸபையில் உபந்யாஸங்கள் நடந்து வருவதுபோல் வர்ஷோத்ஸவகாலத்தில் ஸம்பிரதாயவிஷயமாய் பால்ய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை சொல்ப பரீக்ஷைக்குக்கொண்டுவந்து அதனால் ஸம்பிரதாயப்பயிர்ச்சியை விருத்திசெய்ய வேண்டுமென்று இரண்டு வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீமான் திருவேங்கடத்தய்யங்கார் ஸ்வாமியால் பிரேரிப்பிக்கப்பட்டது. அது அவசியமான காரியமென்று அடியேனுக்குத் தோன்றுவதுபோல் எல்லாருடைய திருவுள்ளத்துக்கும் ஒத்திருக்கும்.

அதாவது இந்தஸபையில் அங்கத்தினர்களாகவும் அபிமானமுள்ளவர்களாகவுமுள்ள ஸ்வாமிகள் தங்கள் குடும்பத்திலுள்ள சிறுவர்களுக்கு உபநயனமானதும் ஸந்தியாவந்தனம், ப்ரும்மயஜ்ஞம், ஸஹஸ்ரநாமம், இவைகளை பிழையறக்கற்பித்து திருவாராதனத்துக்கு உபயோகமாகப் புருஷஸூக்தாதிகள் பஞ்சாந்தி இவைகளை அத்யயனம் பண்ணுவித்து தத்தத் ஸம்பிரதாய ஸ்தோத்திரபாடங்கள் நித்தியானுஸந்தானம் இவைகளைப் படிப்பித்து அப்பையன்களை இச்சபையின் வர்ஷோத்ஸவகாலத்தில் பரீக்ஷைக்கனுப்பவேணும். இப்படிச்செய்வதினால் சிறுவயதிலேயே ஸம்பிரதாய பயிர்ச்சியுண்டாவதுடன் ஸ்வாமிகள் தங்கள் ஸந்ததிகளுக்கு நல்லசொத்து வைப்பதாகும். ஆங்கிலம் முதலிய நவீனப்படிப்புக்கு விரோதமன்னியில் 8-வயதுமுதல் 15-வயதுக்குள் அப்யஸிப்பது ஸுலபமாயிருக்கும். பின்னிட்டவயோதசையில் காலக்ஷேபங்கள் உபந்யாஸங்கள் கேட்கௌகரியமாயிருக்கும். இந்த மஹோபகாரத்தை விருத்திக்குக்கொண்டுவரும் விஷயத்தில் ஒரு திட்டம் ஏற்படுத்தி இந்த ஸபை உத்யோகிக்கவேணுமாயும், ஒரு பிற்பகலில் பல உபந்யாஸங்கள் நடத்த அவகாசமில்லாதிருப்பதால் இந்த உத்ஸவத்தை இரண்டு நாளில் நடத்தவேணுமாயும் பிரார்த்திக்கிறேன்.

அக்கிராஸனர்கள்.

முதல் வருஷத்தில் ஸ்ரீ. உ.வே. ஸ்ரீரங்கம் A.V. கோபாலாச்சாரியர் ஸ்வாமியும் 2-ம் வருஷத்தில் திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத கல்லூரித்தலைவரான ஸ்ரீ. உ.வே. வேதாந்தாசாரியர் ஸ்வாமியும், 3-வருஷத்தில் ராயப்பேட்டை கல்லூரி உபத்தலைவர் ஸ்ரீ. உ.வே. வாஸுதேவாச்சாரியர் ஸ்வாமியும் 4-ம் வருஷத்தில் சப்ஜட்ஜி ஸ்ரீ. உ. வே. பாஷ்யம் அய்யங்கார் ஸ்வாமியும் அக்கிராசனம் வகித்தார்கள். இந்த வருஷத்தில் சென்னை ஹைகோட்டு வக்கீல் ஸ்ரீ. உ.வே. நடாதூர் ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் ஸ்வாமியை அக்கிராஸனத்துக்குப் பெற்றது இந்த ஸபையின் பாக்கியவசமாகும். இப்படி 5- அக்கிராஸனாதிபதிகளும் வெகு தூரங்களிலிருந்து எழுந்தருளியிருப்பதால் இந்த ஸபையின்கண் அஸ்மதாதிகளைவிட தூரஸ்தர்களுக்கு அதிக அபிமானமிருப்பதைக் காட்டுவதாகும். தங்களுடைய ஸ்வபிரயோஜனத்தையும் விர்த்திகளையும் குடும்பங்களையும் விட்டுவிட்டு அநேக பிரபலஸ்தர்கள் ராஜ்யப்புரட்சிகளில் ஆழங்கால்பட்டு அதிலேயே காலம் போக்குகிற இந்நாளில் ஸ்வஸம்பிரதாயத்தைவிடாமல் முன்னர் பிரசுரித்து வந்த ஸ்ரீ. உ. வே. திவான்பஹதூர் ரங்காச்சாரியார்ஸ்வாமியும் ஸ்ரீ. உ. வே. வாஸுதேவாச்சாரியர் ஸ்வாமிக்கு திருமேனி பாங்கில்லாததை யுணர்ந்து வேதாந்ததீபிகை யென்னும் விசிஷ்டாத்வைதப் பத்திரிகையை நடத்திவரும் அபாரமான கைங்கரியத்தை மேற்கொண்டிருப்பதில் இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான விலக்ஷணத்தை என்னவென்று கொண்டாடுகிறது. சுமார் 250-

மைலுக்கப்பாலிருந்து எழுந்தருளுவது ஸாமான்ய சிரமமா? ஸம்பிரதாயம் குறைவுபடாமல் விருத்திக்கு வருவதில் ஆஸக்தியிருப்பதால்தான் இப்படி ச்ரமங்களைப் பாராட்டாமல் எழுந்தருளமுடியும்.

உபந்யாஸத்துக்காக எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ. உ. வே. புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி நித்தியமாய் கோயில்வாஸம் செய்து கொண்டிருந்தும் இந்த ஸபைக்காக கோயில் வாஸத்தையும் ரெங்கநாதன் ஸேவையையும் இழந்து இவ்விடம் எழுந்தருளி யிருப்பது விசேஷமாய்ப் பாராட்டத்தக்கது. அந்தஸ்வாமி பல ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபைகளில் ஆதிக்க பெற்றவர் ஸ்ரீபாஷ்யாதி கிரந்தங்களில் பரிக்ஷாதிகாரி ஸ்ரீமான் பண்டித மாளவியாவுக்கு சாஸ்திரயோசனை சொல்பவர் அப்படி அந்தஸ்வாமி அபாரசக்தியுள்ளவர். காரப்பங்காட்டு ஸ்வாமிக்கு திருநக்ஷத்திரம் அதிகமாகி திருமேனி அசக்தமாயிருந்தாலும் இந்த ஸபையினிடம் அபிமானத்தால் ச்ரமத்தை லட்சியம் பண்ணாமல் எழுந்தருளி யிருக்கிறார். ஸ்ரீபாஷ்யம் பகவத்விஷயமுதலிய பலவிஷயங்களில் பூர்ண அதிகாரி. அந்தஸ்வாமியின் ஆழ்ந்த ஞானத்தை அளவிடுவது அஸாத்தியம். 'என்சிங்கப்பிரான் பெருமை யாராயும் சீர்மைத்தே' என்ற திருவாய் மொழிவாக்யந்தான் அன்வயமாகும்.

அக்கிராசனாதிபதி ஸ்வாமிக்கும் உபந்யாஸ ஸ்வாமிகளுக்கும் இன்னும் மற்றுமுள்ள ஸ்வாமிகளுக்கும் யாத்திரையால் ஏற்பட்ட ச்ரமமென்னத்தியாராதனத்தில் ஏற்றவது பதார்த்தங்கள் ஸ்வாமிகள் திருமேனிக்கு பாங்கில்லாதிருக்கலாம் அவைகளினால் ஏற்பட்ட ச்ரமமென்ன வாசா கைங்கரியத்தால் ஏற்படக்கூடிய சிரமமென்ன இவைகளால் அபசாரம் நேர்ந்திருப்பதை ஸ்வாமிகள் க்ஷமித்தருளி இந்த ஸபையை விலக்ஷணமாய் நடத்திவைக்கும்படி இந்த ஸபை பிரார்த்திக்கிறது. இந்த மஹோபகாரம் செய்ய எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமிகளுக்கு பெரியாழ்வார் மங்களாசாசனமாகிற 'பல்லாண்டு கூறுவதை' த்தவிர வேறு செய்வதற்கில்லை]யென்று இந்த ஸபை விநயமாய் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளுகிறது.

எஸ் ராகவய்யங்கார்.
(ஸத்கார சபையின் தலைவர்.)

ஜ ந க ந ந் தி னி.

இந்தப் புஸ்தகத்தை அபேக்ஷிக்கிறவர்கள், கீழ்குறிக்கப்பட்டுள்ள விலாசத்திற்கு எழுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

(1) திவான் பஹதூர் தி. த. ரங்காசாரியர், பீ.ஏ., பி.எல்., திருவள்ளூர் (செங்கல்பட்டு ஜில்லா).

(2) கொ. ஸுதர்ஸனம் ஐயங்கார், தமிழ்ப்பண்டிதர், ஹநுமந்த ராயர்கோயில் தெரு, திருவல்லிக்கேணி, மதிராஸ்.

(3) காரியதரிசி, ஸ்ரீவைஷ்ணவஸித்தாந்த ஸபை,
பர்ணசாலை, வீராசாமி பிள்ளை தெருவு, எழும்பூர், மதிராஸ்.

இதன் விலை ரூ. 1. [தபாற்கூலி வேறு.]

ஸ்ரீ:

—கோலாப்பூர்

ஸ்ரீ. உப. எம். ஆர். ஸ்ரீனிவாஸய்யங்காருடைய பண்டிதன்

உபந்யாஸ விவரம்.

[ஆடிமீ 1வ கோடாலி கருப்பூரி அக்ரஹாரத்தில் செய்த விவேகம் என்னும் உபன்யாஸத்தின் சுருக்கம்.]

உலகத்தில் '[illegible]' என்று மானிட ஜன்மமெடுப்பது அரிதென்றும், அதை அடைந்தவர்களுக்கு விவேகம் ஆவச்யகமென்றும், விவேகமில்லாவிடில் பசுக்களுக்கும் இவர்களுக்கும் வாசி இல்லை என்றும், அந்த விவேகம் [illegible] விஷயமாயிருக்கவேண்டுமென்றும், [illegible] விவேகமில்லாவிடில் [illegible] ஸங்கழியாதென்றும், [illegible]முள்ளவரையில் [illegible]களில் [illegible]யாதென்றும், அவன் [illegible]ஞக மாட்டானென்றும், அவன் கடைசியில் நரகத்திற்கு ஆளாக வேண்டியவன் என்றும், இதுகழிந்தாலும் ஜீவேச்வர விவேகம் இல்லாதவரையில் ஸ்வதந்த்ராத்ம [illegible] மகலாதென்றும், அது உள்ளவரையில் '[illegible]' என்று [illegible]முள்ளவனுய் திரியவேண்டி வருமென்பதுகளை நிரூபித்தும் விவேகம் ஸம்பாதிப்பதற்கு ஏத்த ஸாதநங்களையும் யுக்தி பூர்வகமாயும் ப்ரமாண பூர்வகமாயும் நிரூபிக்கப்பட்டது. அன்று உபந்யாஸத்துக்கு வந்திருந்த வைஷ்ணவக் கவரையர்கள் கேட்டுக்கொண்டதின்பேரில் மறுதினம் மாலையில் வைஷ்ணவ மஹத்வம் என்னும் விஷ உபன்யஸிக்கப்பட்டது.

[ஆடிமீ 2வ [illegible] கிராமத்தில் செய்த வைஷ்ணவ மஹத்வத்தின் சுருக்கம்.]

உலகில் [illegible]மான மனுஷ்ய ஜன்மத்தை யடைந்தாலும் வைஷ்ணவ ஜன்மமெடுப்பது [illegible]மென்றும், ஒரு வைஷ்ணவக் குழந்தை ஜநித்தால் அவன் [illegible]கள் நம்மைக்கறை எடுத்துவிடுவானென்று குதிக்கிருர்கள் என்றும், அவனுல் இருபத்தொரு தலைமுறை கரையேறுகிற தென்றும், '[illegible]' என்று இதையே மஹான்கள் விரும்பி யிருக்கிருர்கள் என்பதையும், இதுக்கு வர்ணாதி நியமமில்லை யென்றும், ஒரே ஜாதியென்றும், இந்த ஜாதிக்குவேண்டிய ஸம்ஸ்காரங்கள் '[illegible]

[illegible]' என்று ஐந்து என்றும், அவர்களின் '[illegible]' என்று [illegible]த்தில் சொல்லப்பட்டிருப்ப தின்னதென்பதையும், இந்த ஜாதி ஒன்று யிருந்தாலும் [illegible] நிலை குலையக் கூடாதென்றும், குலைந்தால் ப்ரத்யவாய முண்டென்றும், ஆழ்வாராதிகள் [illegible]னாளா யிருந்தும் தங்கள் நிலைகுலையாம லிருந்தார்கள் என்பதையும், சிலர்கள் [illegible] மோஹத்தால் நிலைகுலையச் செய்கிருர்கள், அதைக்கண்டு ஏமாரக்கூடாதென்பதையும், விஸ்தாரமாகச் சொல்லி [illegible], [illegible] இதுகளைப்பற்றிச் சுருக்கமாயும் சொல்லி உபன்யாஸம் முடிக்கப்பட்டது. அவர்களும் இப்படிப்பட்ட ஸாதுக்களின் பழக்கமில்லாத்தாலும் தங்கள் ஆசார்யர்கள் தெளிவாய் சொல்லாத குறையாலும் இந்த வைஷ்ணவத்வமே மிகவும் குறைந்து போகிற தென்று வருத்தப்பட்டு கொண்டு போனர்கள். அவர்களுக்கிருந்த அநுதாபத்தைபோல் நம்மவர்களுக்கிருந்தால் நம்மதம் எவ்வளவோ முன்னேறிவிடும்.

[ஆடிமீ 3வ குருவாரப்பன் ஸந்நிதியில் நடந்த ஆத்மவிசாரம் என்னும் உபன்யாசத்தின் சுருக்கம்.]

மாலை 2-மணி முதல் 6-மணி வரையில் அந்த ஊரில் வஸிக்கும் ஸ்ரீமான் நாதமுனி விஜயராக வய்யங்காரிடம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ஸபையின் விஷயமாய் [illegible]பித்து கொண்டிருக்கையில்எல்லாம் ஆத்ம சக்தியில் நடக்கிற தென்று அவர்சொல்ல அந்த ஆத்மா இன்னதென்று சர்சை பிறக்க, முதலில் ஆத்மா வென்பது தேஹம் [illegible] ப்ராண வாயு புத்தி இதுகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டதாய் நிலையாயிருக்கக்கூடியதென்பதை விஸ்தாரமாக விளக்கிக்காட்டி, இது விஷயம் தெரிந்து கொள்ள [illegible] விரோதனன் இவர்கள் சென்ற கதாவிஸ்தாரத்தையும் சொல்லிவிட்டு, அந்த ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் [illegible] விபாகத்தையும் ஜீவர்களின் [illegible], அவன் ஸ்வரூபம் முதலியதும் அவனுக்கு [illegible]யத்தால் நேரும் தொந்தரவுகளையும், அதிலிருந்து விடுவதே மோக்ஷம் என்பதையும் அவனுடைய ஸ்வரூபத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும் இந்த சரீரம் தாக்கப்படுகிற தென்றும் எல்லாவற்றிலும் ஆத்மா உளதென்பதையும் எல்லாம் பரமாத்ம ஸ்வரூப ஸங்கல்பத்துக்கு அதீனமாயிருக்கிறது என்பதையும் தெளிவாகவும் திருப்திகரமாகவும் உபன்யஸிக்கவே அவரும் அடங்காம சிகிழ்ச்சிகொண்டு தனக்கு அன்று நேர்ந்த பாக்யத்தையும் புகழ்ந்து இந்த உபன்யஸத்தை பலபேர்கள் கேட்காத குறைதான் என்று சொல்லி இஸ் [illegible] ஒருவர் கேட்டு ஸந்தோஷித்தாலும் அதுவே [illegible]மென்பதுதான் ஸபையார் நோக்கமென்று சொல்ல [illegible]ம் முடிக்கப்பட்டது.

186718
186718

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹா தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ நிகமாந்த மஹா தேசிகன் ஸபை,

திருவஹீந்திரபுரம்.

1. இத்திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் ப்ரதிஸம்வத்ஸரமும் புரட்டாசி மாதத்தில் அநாதியாய் நடந்துவரும் ஸ்ரீதேசிகன் ப்ரும்மோத்ஸவத்தில் ஒரு வித்வத்ஸதஸ்ஸும், உபய வேதாந்த கோஷ்டி கைங்கர்யபரர்களுக்கு ஸம்மானமும் சென்ற வருஷம் அல்பாரம்பமாக உபக்ரமித்து நடத்தியவிவரமும், அப்போது ஷை கைங்கர்யங்கள் சாச்வதமாய் நடந்துவரும் பொருட்டு ஷை ஸம்ப்ரதாயத்தில் அபிநிவேசமுள்ள அநேகம் ஸ்வாமிகளால் ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருநாமங்கொண்ட ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தப்பட்ட விவரமும் ஸ்வாமிகளுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம்.

2. ஷை ஸபையோர்களால் வருகிற புரட்டாசி மீ 6உயில் ஆரம்பித்து வழக்கம்போல் நடக்கப்போகிற ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் உத்ஸவத்திலும் முன் வருஷம் நடந்ததற்குக்குறையாமல் உபயகோஷ்டி கைங்கர்ய பரர்களுக்கும் வித்வான்களுக்கும் பரீக்ஷையும் உபந்யாஸங்களும் ஸம்மானங்களும் நடத்துவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவிஷயமாக சிலவிஷயங்கள் முன்னதாகவே அவச்யமாகத் தெரிவிக்கவேண்டியிருப்பதால் அவைகள் இப்பத்திரிகைமூலமாக தெரிவிக்கப் படுகின்றன. அவையாவன:—

1. ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த க்ரந்தங்களிலேயே பரீக்ஷைகள் நடத்தப்படும்.

2. அவைகள் (1) காவ்யங்களும் ஸ்தோத்திரங்களும், (2) ரஹஸ்யங்களும் தேசிக ப்ரபந்தமும், (3) வேதாந்தப்ரகரண க்ரந்தங்களும், (4) வேதாந்த க்ரந்தங்களும், (5) ரக்ஷா பஞ்சகங்களும் என ஐந்து வகுப்புகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

3. ஷை வகுப்புகளில் ஏதாவதொன்றில் தனித்தனியாகவாவது சேர்ந்தாவது எவரும் பரீக்ஷயர்களாக அந்வயிக்கலாம்.

4. ஷை ஸபையில் தகுந்த உபந்யாஸங்களை அச்சிட உத்தேசித்திருப்பதினால் உபந்யாஸம் செய்ய விருப்பமுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீதேசிகன் க்ரந்தங்களில் ஏதாவது ஒன்றைக்குறித்து வ்யாஸமாக எழுதி கூடியவரையில் ஷை ஸ்ரீதேசிகன் உத்ஸவத்துக்கு இருபதுதினங்களுக்கு முன்னமேயே ஷை ஸபையின் கார்யதர்சி பேருக்கு அனுப்பும்படி ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

5. இவைகள்தவிர ஸ்ரீதேசிகனுடைய திவ்ய சரித்திரங்களைக் குறித்து யாராவது விமர்சையும் சரித்திர நிர்த்தாரணமும் செய்து எழுத விருப்பமுள்ளவர்கள் மேல்கண்ட விதம் வ்யாஸமாக எழுதி அனுப்பி விடலாம்.

6. மேலும் சென்ற துர்மதி வருஷத்திலும், இந்த வருஷத்திலும் ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகன் ஸித்தாந்த விஷயமாகவாவது, அவருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு வ்யாக்யானரூபமாகவாவது எழுதியிருந்தால் அவற்றில் ஒருப்ரதி ஷை காரியதரிசிக்கு ஷை உத்ஸவத்துக்கு இருபது நாள்கள் முன்னதாகவே அனுப்பினால் அவைகளை ஸபையோர்கள் ப்ரமாசித்து அவைகளில் உத்தமமாக நிச்சயிக்கப்பட்ட க்ரந்த கர்த்தாவுக்கு ஒருபொன் வீரசங்கிலி ஸம்பாவனை செய்யப்படும்.

புரட்டாசி மீ 11உ புதன்கிழமை முதல் வித்வத் பரீக்ஷைகளும் உபந்யாஸங்களும் நடைபெறும். 14உ சனிக்கிழமை பண்டிதர்களுக்கும் பரீக்ஷயர்களுக்கும் ஸம்மானமும், 16உ திங்கட்கிழமை உபயகோஷ்டி கைங்கர்யபரர்களுக்கு ஸம்மானமும் நடைபெறும்.

ஸ்ரீநிகமாந்த மஹா தேசிகன் உத்ஸவத்தை அலங்கரிக்க உபய கோஷ்டி கைங்கர்யபரர்களும் வித்வான்களும் எழுந்தருளும்படி ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள்.

சதாவதானம் வேதாந்தாசார்யர்,

28 - 8 - 22. கார்யதரிசி, ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிக ஸபை, திருவஹீந்திரபுரம்.